

ΦΑΛΑΤΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΦΑΛΑΤΑΔΙΑΝΩΝ ΤΗΝΟΥ

Χρόνος 2ος. Τεύχος 3. ΜΑΗΣ 1979

Ἡ Σύνταξη γίνεται ἀπὸ ἐπιτροπή.

ΦΑΛΑΤΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΦΑΛΑΤΑΔΙΑΝΩΝ ΤΗΝΟΥ

Ἀθήνα Ἰούνης 1979

Ἀρ. Φύλλου 3

Συντάσσεται ἀπό Ἐπιτροπή.

Ἐπεύθυνος σύμφωνα μέ τό Νόμο:

Δημήτρης Δεσύπρης

Δαφνομήλη 21 Νεάπολη

Τηλ. 3603237 - 3624194

Γραφεῖα Συλλόγου

Ἀσημ. Φωτήλα 40 καί

Δ. Ἀλεξάνδρας.

Διοικητικό Συμβούλιο

Δημήτρης Δεσύπρης

Πέτρος Βιδάλης

Τριαντάφυλλος Μεσκινετζής

Θανάσης Δεσύπρης

Μιχάλης Νάζος

Φωτεινή Καλαμαρά

Γιῶργος Μυκονιάτης

Ἀκριβῶς μετά τό δεύτερο τεύχος καί μέ τήν ἔκδοση τοῦ τρίτου κάνουμε ἕνα μικρό ἀπολογισμό.

"Ο ΦΑΛΑΤΑΔΟΣ" προχωρεῖ μέ μεγάλη δυσκολία. Ξεκινώντας ὑπολογίζαμε πολύ στή συμμετοχή τή δική σας γιά τό γράψιμο τῆς ὕψης. Οἱ ἀρχικοί μας φόβοι ἐπληθεύονται. Ἀλήθεια γιατί τόση ἀδιαφορία; Στήν τελευταία Γενική Συνέλευση τονίστηκε ἀπό πολλούς καί ἐκφράστηκαν κολακευτικά σχόλια γιά τήν πορεία τοῦ Συλλόγου. Ὅμως τό Δ.Σ. αἰσθάνεται τήν ἀνάγκη νά ἀναφερθεῖ γιά μιά ἀκόμη φορά στήν ἀδιαφορία τῶν περισσοτέρων θά λέγαμε μελῶν, καί τέσσερα χρόνια τώρα μένει μέ τήν πίκρα ὅτι προσπαθεῖ μονάχο του.

Στόχος τοῦ Δ.Σ. εἶναι νά βοηθήσει στό ξύπνημα τοῦ ἐνδιαφέροντος γιά τήν ἰδιαίτερή μας πατρίδα καί προσπάθεια νά σταθοῦμε κοντά στό συγχωριανό μας πού μοχθεῖ καθημερινά. Εἴμαστε σίγουροι ὅτι οἱ προσπάθειές μας θά ἔχουνε οὐσιαστικό ἀποτέλεσμα, ὅσο καί ἡ δική σας συμμετοχή μεγαλώνει, γι' αὐτό γιά ἄλλη μιά φορά ἀκόμα ζητᾶμε ἀπό τή στήλη τοῦ "Φαλατάδου" νά σταθεῖτε κοντά μας.

Πρέπει στό βαθμό πού μάς ἐπιτρέπεται καί μπορούμε νά προσφέρουμε λύσεις σέ τοπικά προβλήματα καί νά προωθήσουμε τρόπους καλύτερους ζωῆς στό χωριό μας.

Ἡ σύνταξη.

Ζήτην ή εργατική πρωτομαριά

μαν

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΠΡΩΤΟΜΑΡΙΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ἡ μέρα τῆς πρώτης τοῦ Μάη εἶναι ἀφιερωμένη σέ σᾶς. Ἡ πρωτομαγιά εἶναι ἀφιερωμένη στους ἐργαζόμενους ὄλου τοῦ κόσμου.

Μικρή συμβολή στή γιορτή ὀπό μᾶς "τούς ἐργάτες τοῦ πνεύματος", ὅπως εἶπε μιᾶ ἄλλη πρωτομαγιά ὁ Μάνος Κατράκης, ἀποτελεῖ ἡ ἀναφορά στό σημερινό μας τεῦχος στήν Ἱστορία τοῦ γιορτασμοῦ τῆς Ἑργατικῆς πρωτομαγιάς.

Ἡ πρώτη τοῦ Μάη καθιερώθηκε ἀπό τό ἐργατικό σοσιαλιστικό συνέδριο τοῦ Παρισιοῦ τό 1889 σάν μέρα παγκόσμιας ἐργατικῆς ἀλληλεγγύης.

Στό συνέδριο τοῦ Παρισιοῦ εἶχανε προταθεῖ στήν ἀρχή ἡ 14ῃ Ἰούλη ἢ 18 Μάρτη ἢ 21 Σεπτέμβη πού θύμιζαν διάφορα ἐργατικά γεγονότα, νά καθιερωθεῖ σάν μέρα τῶν ἐργατῶν. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐργατικῆς ἔνωσης τῆς Ἀμερικῆς πρότειναν τήν 1ῃ τοῦ Μάη σέ ἀνάμνηση τῆς μεγάλης ἀπεργίας γιά τή διεκδίκηση τῆς ὀκτάωρης δουλειᾶς, ὀκτάωρης μόρφωσης καί ὀκτάωρης ἀνάπαυσης στήν Ἀμερικῃ, πού κηρύχτηκε τήν 1ῃ Μάη τό 1886.

Κατά τήν ἀπεργία αὐτή βρῆκαν τόν θάνατο ἑκατοντάδες ἀπεργῶν κατά τήν σύγκρουσή τους μέ τήν ἀστυνομία. Ἡ πρόταση αὐτή ἔγινε δεκτὴ καί ἀπό τότε ἡ πρωτομαγιά γιορτάζεται παγκόσμια, σάν ἐργατικὴ γιορτή.

Ἡ πρώτη πρωτομαγιά στήν Ἑλλάδα γιορτάστηκε στά 1894 στήν Ἀθήνα. Τότε τό ἐλληνικό συνδικαλιστικό κίνημα βρισκότανε σέ ἐμβρυώδη κατάσταση. Τά λιγοστά σωματεῖα πού ὑπῆρχαν ὀνομαζότανε ἀδελφότητες καί δέν εἶχανε καθόλου σχέση μέ τὰ ἐργατικά συνδικάτα τῆς Ἀγγλίας καί τῆς Γερμανίας. Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι εἶχανε ἀταξικὸ χαρακτήρα, γιὰτί περιελάμβαναν ἐργαζόμενους

καί ἐργοδότες, ἐργάτες καί βιομήχανους, ὀπαλλήλους καί ἀφεντικά. Πρόεδροι καί οἱ Γραμματεῖς τῶν ὀργανώσεων ἐκλέγονταν κυρίως πρόσωπα ἄσχετα μέ τόν κάθε κλάδο.

Στά 1894 καί κάτω ἀπό τήν πίεση τῶν ἐργατῶν τῶν ὀρυχείων τοῦ Λαυρίου ἀποφασίστηκε νά γιορταστεῖ γιά πρώτη φορά ἡ ἐργατικὴ πρωτομαγιά.

Πρωτοστάτησαν στήν ὀργάνωση τῆς ἐκδήλωσης οἱ Πλάτων Δρακουλίδης καθηγητῆς τῆς Ὀξφόρδης καί ὁ Σταῦρος Καλλέργης.

Ἡ συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε μπροστά ἀπό τίς στήλες τοῦ ὀλυμπίου Διός στοῦ Μακρυγιάννη. Σύμφωνα μέ ἐκτιμήσεις οἱ συγκεντρωμένοι ἀνέρχονταν στους 1200. Στό τέλος τῆς συγκέντρωσης ψηφίστηκε Μανιφέστο μέ τὰ παρακάτω αἰτήματα.

α) Τήν ἀργία τῆς Κυριακῆς γιά ὀλους τούς ἐργάτες.

β) Ὀκτάωρη δουλειά γιά ὀλους καί τήν ἀπαγόρευση τῆς δουλειᾶς στους ἀνήλικους.

γ) Τό δικαίωμα συνταξιοδότησης τῶν θυμάτων πού παθαίνουν ἀτυχήματα δουλεύοντας, καί

δ) τήν κατάργηση τῆς σωματικῆς κράτησης γιά χρέη.

Στά 1911 γιορτάστηκε ἡ πρωτομαγιά στήν τουρκοκρατούμενη τότε Θεσσαλονίκη. Τήν ὀργάνωση τῆς γιορτῆς ἀνέλαβαν ἡ ἐργατικὴ ἔνωση καί τὰ σοσιαλιστικά σωματεῖα τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ συγκεντρωμένοι ξεπερνοῦσαν στίς 10.000 καί ἦταν ἡ μεγαλύτερη συγκέντρωση πού εἶχε δεῖ ἡ Θεσσαλονίκη.

Ἄλλη μιᾶ ἱστορικὴ πρωτομαγιά γιά τούς Ἑλληνες ἦταν καί ἡ πρωτομαγιά τοῦ 1944, Τήν ἡμέρα ἐκείνη ἐκτέλεσαν οἱ Γερμανοί στό σκοπευτήριο τῆς Καισαριανῆς διακόσιους Ἑλληνες πατριῶτες, κρατούμενους ἀπό τό στρατόπεδο τοῦ Χαῖδαριοῦ. Τῆ μέρα ἐκείνη, μέ-

ρα τῆς παγκόσμιας ἐργατιᾶς διακόσιοι ἠρωϊκοὶ ἀγωνιστές της, ὅλοι τους πολιτικοὶ ἐξόριστοι καὶ φυλακισμένοι, ἔπασαν ἀγωνιζόμενοι γιὰ τίς ἰδέες πού πιστεύανε γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν ἐργαζόμενων.

Ἄπο τό 1889 λοιπόν τό ἐργατικό κίνημα φούντωνε σ' ὅλη τή γῆ, πάνω ἀπό σύνορα φυλές καί ἐθνότητες. Μέσα ἀπό καταστροφικούς πολέμους καί κοσμογονικές ἐπαναστάσεις μέσα ἀπό θυσίες καί προσδοκίες τό ἐργατικό κίνημα, σφυρηλάτισε τὴν ἀλληλεγγύη τῶν μελῶν του ἀπό κλάδο σέ κλάδο ἀπό ἐπάγγελμα, σέ ἐπάγγελμα ἀπό χώρα σέ χώρα. Προχωρεῖ δέ σέ ὅλο καί μεγαλύτερες κατακτήσεις στά πλαίσια τοῦ ἀγῶνα γιὰ μιὰ ἀνθρώπινη κοινωνία.

Κάθε χρόνο ἀπό τότε πού καθιερώθηκε

ἡ πρωτομαγιά, οἱ ἐργαζόμενοι ὅλου τοῦ κόσμου συγκεντρώνονται τὴ μέρα αὐτὴ καὶ διαδηλώνουν τὴν διαμαρτυρία τους, τὴν ἀλληλεγγύη τους, καὶ τίς διεκδικήσεις τους.

Φυσικά, τό παραπάνω ἀγωνιστικό περιεχόμενο τῆς ἐργατικῆς πρωτομαγιάς, ἐπιχειρήσαν νά ἐκφυλίσουν δυνάμεις κόντρα στὴν πρόοδο καὶ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν ἐργαζόμενων. Ἔτσι ἐπιχείρησαν καὶ ἐπιχειροῦν νά παρουσιάσουν τὴν ἐργατικὴ πρωτομαγιά μέρα τῶν λουλουδιῶν καὶ ἀνοιξιάτικου ξεφαντώματος. Μιά γιορτὴ δηλαδή, πού δέν θάχει καμμιά σχέση μέ τοὺς κοινωνικούς ἀγῶνες.

Οἱ ἐργαζόμενοι προχωροῦν μπροστά σφυρηλατώντας τὴν ἐνότητα γιὰ μιὰ κοινωνία ἐλεύθερη, ἀνθρώπινη, χωρίς ἐκμετάλλευση καὶ καταπίεση.

Ἄναφορὰ στίς ἐκλογές, ἀνάδειξη τοῦ νέου συμβουλίου καὶ ἀπολογισμός

"Τά πάντα ρεῖ" ἔλεγε ὁ Ἡράκλειτος. Ἡ ζωὴ προχωρεῖ σάν ρυάκι παρασύροντας ἀδυσώπητα ὅ,τι συναντήση στό πέρασμά του. Ὅλα ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Τά καινούρια γιὰ καλύτερα ἀπό τά παλιά, αὐτό ἄλλωστε σημαίνει πρόοδος. Ἔτσι τό παλιό συμβούλιο τοῦ συλλόγου, μέ τίς ἐκλογές τοῦ φλεβάρη ἔδωσε τὴν σκυτάλη σέ ἄλλους.

Οἱ ἐκλογές μέ τὴν συμμετοχὴ σχεδόν ὄλων τῶν μελῶν μας, ἔφερε τόν ἕνα κοντὰ στόν ἄλλον μέ μοναδικό σκοπὸ τόν ἀγῶνα γιὰ τὴν καλύτερευση, τὴν συντήρηση καὶ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξη τοῦ κρίκου πού μᾶς συνδέει, τῆς πάτριας γῆς ὅπως θάλεγαν παλιά.

Τό καινούργιο συμβούλιο ἔχοντας συνείδηση τῶν εὐθυνῶν του ἀνέλαβε μέ ξεχωριστό ζῆλο καὶ προθυμία, αὐτό πού τοῦ εἶχε ἀνατεθῆ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς συγχωριανούς του. Στὴν λίγη διάρκεια τῆς θητείας του, ἔπεισε ὅτι μπορεῖ νά κάνει πολλά. Δέν κάνει κανεὶς κάτι γιὰ νά τοῦ τό ἀναγνωρίσουν, τίς περισσότερες φορές νοιώθει τὴν ἀνάγκη νά ικανοποιήσει πάνω ἀπὸ ὅλα τόν ἴδιο τόν ἑαυτό. Βασιζόμενοι ὅλοι πάνω σ' αὐτό προσπαθοῦμε νά προχωρᾶμε κάθε μέρα ὅλο καὶ πιὸ γρήγορα.

Οἱ δύο ἐκδηλώσεις τοῦ χειμῶνα εἶχαν κάτι παραπάνω ἀπὸ ἐπιτυχία. Ὁ χορός δέν ἦταν μόνο μιὰ ἐκδήλωση πού θά ἔδινε τὴν εὐκαιρία σέ κάθε ἕναν ἀπὸ μᾶς νά περάση ἕνα βράδυ διασκεδάζοντας.

Ήταν μιά έκδήλωση πού μᾶς ἔφερε ὄλους κοντά πιστεύοντας σέ κάτι. Καί αὐτό τό κάτι ἦταν ὁ κοινός σκοπός: τό χωριό μας. Ὅλοι θέλουμε νά κυτᾶμε μόνο μπροστά. Μά ἀλλοίμονο αὐτός πού ξεχνάει τό παρελθόν του δέν μπορεῖ νά θεωρηθῆ ζωντανός. Ἔτσι καί Ὅλοι ἑμεῖς δέν μπορούμε νά ξεφύγουμε ἀπό τά λίγα τετραγωνικά μέτρα γῆς, πού πρωτοείδαμε τόν ἥλιο. Πονᾶμε γιά τό χωριό μας καί ἡ νοσταλγία εἶναι τόσο μεγάλη πού ἀκόμα καί τό ἄγχος τῆς πόλης εἶναι ἀδύνατον νά μᾶς κἀνη νά τήν ξεπεράσουμε. Καί κατά κάποιον τρόπο αὐτοῦ τοῦ εἶδους οἱ πρωτοβουλίες μᾶς δίνουν τήν ἐντύπωση ὅτι ξαναγυρίζουμε σ' αὐτά πού χάσαμε.

Ἐκτός ὄλων αὐτῶν ἡ βοήθεια ἡ οἰκονομική πού προσφέρουν τά μέλη μέ τήν συμμετοχή τους εἶναι ἡ μόνη ἐνίσχυση τοῦ συλλόγου. Μέ τήν δραχμή τοῦ καθένα, προσπαθεῖ νά κἀνη κάτι γιά ὄλους. Νά μὴν πηγαίνουμε στό χωριό καί νά νιώθουμε τήν αἴσθηση τῆς ἐγκατάλειψης καί νά μὴν ἔχουμε τόν φόβο ὅτι ὅταν ξαναπᾶμε δέν θά βροῦμε τίποτε.

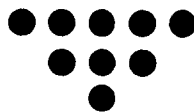
Εἶναι ὠραῖο νά μὴν χαλᾶνε οἱ δρόμοι, νά μὴν γκρεμίζονται σπίτια, νά καταφέρουμε νά διατηρήσουμε τήν εἰκόνα τοῦ νησιώτικου χωριοῦ, τοῦ γραφικοῦ περιβάλλοντος καί νά προσπαθήσουμε νά τό κάνουμε ὠραιότερο ἀπ' ὅτι εἶναι. Μέ στόχο μας, αὐτό καί μόνο δέ θά μένουμε ἀδιάφοροι σέ κάθε εἶδους ἐνέργεια πού γίνεται ἀπό τόν Σύλλογο.

Φέτος, ὅπως ἀναφερθήκαμε, στό προη-

γούμενο τεῦχος μας, εἶναι τό ἔτος τοῦ παιδιοῦ. Τό παιδί, εὐαίσθητο βλαστάρι τῆς οἰκογένειας, ἔχει ἀνάγκη νά πάρη τήν κατάλληλη τροφή γιά νά ἀναπτυχθῆ ὁμαλά καί σωστά. Νά ξεπεταχθῆ ἕνα ἄτομο ἱκανό νά ἀνταπεξέλθει στίς μεγάλες ἀντιξοότητες τοῦ μικροῦ δρόμου πού λέγεται ζωή.

Στηριζόμενοι πάνω σ' αὐτό καί νιώθοντας τήν ἀνάγκη νά βοηθήσουμε ἀπό τήν μεριά μας νά ὀλοκληρωθοῦν οἱ προσπάθειες τῆς UNISEF γιά τό καλύτερο μέλλον τῶν παιδιῶν ὄλου τοῦ κόσμου, κάναμε μιά έκδήλωση γιά τό παιδί. Προσπαθήσαμε νά ψυχαγωγήσουμε τά παιδιά καί νά ἔρθουμε πιό κοντά τους. Νά διαβάσουμε τί κρύβεται πίσω ἀπό ἕνα ζευγάρι ἀθῶα παιδικά μάτια καί νά τοὺς τό χαρίσουμε. Νιώσαμε τήν ἀνάγκη νά ἔχουμε καί μιά ἐπικοινωνία καί μέ τοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν θέλουμε νά πιστεύουμε πῶς ἡ προσπάθειά μας πέτυχε στό ἀκέραιο καί πῶς ὁ σκοπός μας βρῆκε τόν στόχο του.

Ὁ Σύλλογος εἶναι πάντα κοντά σέ ὄλους, ὅπως καί ὄλοι πρέπει νά εἶναι κοντά του. Μέ ἀγάπη θά μπορέσουμε νά κάνουμε κατορθωτό τό ἀκατόρθωτο καί νά νιώσουμε ἂν ὄχι ὑπερηφάνεια, τοῦλάχιστον ἱκανοποίηση. Μέ αὐτές τίς προσδοκίες τό συμβούλιο ἔχει κάνει τά πρῶτα ἀλλά σημαντικά βήματά του. Δέν μένει παρά μιά σωστή ἀνταπόκριση ἀπό τά μέλη. Καί εἶναι σχεδόν σίγουρο ὅτι θά τήν ἔχει.

Επισημείωση του Προέδρου της Κοινότητας
Φαλατάδου, Γιάννη Ζιαννάρα, σε συνέ-
δριο Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυ-
κλάδων

Θέμα: Η υποχρεωτική προσωπική εργασία και προβλήματα εφαρμογής της. Άσφαλι-
στική κάλυψη σε περιπτώσεις ατυχημά-
των των εργαζομένων σε Κοινοτικά έρ-
γα που εκτελούνται με υποχρεωτική ή
έθελοντική προσωπική εργασία δι' αυ-
τεπιστασίας σε περιοχές που δεν υπάρ-
χει ασφάλιση.

Σ' όλες τις ανθρώπινες κοινωνίες και
σ' όλες τις εποχές, εκτός από την ατομική
εργασία του καθενός για την έξυπνότερη
κοινωνική αναγκών και την κατασκευή έργων κοι-
νικής ωφέλειας, που είναι απαραίτητα σε ένα
τιμήμα ή και στο σύνολο των μελών της κάθε
κοινωνίας. Μιά τέτοια μορφή προσωπικής έρ-
γασίας αποτελεί και αυτή, που φορέας της
είναι τα όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης,
και χωρίζεται σε δύο κατηγορίες.

1) Είναι η δουλειά που προσφέρεται εκεί
που χρειάζεται, άβιαστα, έθελοντικά και
πρόθυμα, γιατί τό άτομο από μόνο του έπι-
θυμεί και θέλει να συμβάλει στην πραγμάτωση
του όποιουδήποτε χρήσιμου έργου. Άρκει να
γίνει η κατάλληλη προβολή από τους αρμόδι-
ους φορείς, της αναγκαιότητας και χρησιμο-
τητας του έργου, ο σωστός προγραμματισμός
και ή όσο γίνεται σωστή επίβλεψη και

2) Έχουμε τή δουλειά που επιβάλεται ύ-
ποχρεωτικά από τά Δημοτικά και Κοινοτικά
Συμβούλια στους Δημότες σ' εφαρμογή της ί-
σχύουσας Νομοθεσίας, και που έχει σαν κύ-
ρωση σ' αυτούς που δεν προσέρχονται για
διάφορους λόγους τήν υποχρεωτική είσπραξη
σάν έσοδο των ΟΤΑ του αντίτιμου της έργα-
σίας.

Η σημασία της ομαδικής δουλειάς στις
μικρές κοινωνίες των χωριών μας όταν προσ-
φέρεται κάτω από τις προϋποθέσεις και συν-
θήκες της πρώτης κατηγορίας, έθελοντικά και
άβιαστα, είναι τεράστια και άνεκτίμητη και
σε υλική αλλά προπαντός σε ήθικη αξία, για-
τί τότε ή δουλειά γίνεται ψυχαγωγία με τήν
πραγματική έννοια και σημασία της λέξης, γί-
νεται πράγματι άγωγή της ψυχής και παιδεία
των ανθρώπων που εργάζονται. Γιατί όταν
τό άτομο εκτελεί ένα έργο με τή θέλησή του
άσφαλώς και ψυχαγωγείται, έστω και άνχρειά-
ζεται καταβολή μεγάλου κόπου, πολλή προσ-
πάθεια και μακρός χρόνος. Όταν μάλιστα
συμβαίνει τό έργο να είναι κοινής ωφέλειας
και γίνεται ομαδικά και συντροφικά με άλ-
λους της ίδιας κοινωνίας ανθρώπους, τότε
σί, ουρα γίνεται συντελεστής και δημιουργός
μάθησης και μόρφωσης. Η έλευθερη και ά-
βίαστη συμμετοχή στην κοινοτική ομάδα που έ-
χει προβλήματα να λύσει, με τή προσωπική
δουλειά που προσφέρει ο καθένας κι' όλοι μα-
ζί για τή λύση τους, ταυτίζει τόν ένα με
τόν άλλο και τόν κάνει να πλησιάζει τό δι-
πλανό του, όχι μόνο στην ανάγκη θεραπείας
κοινωνικών αναγκών αλλά συγχρόνως προάγει και
βοηθά τήν άμοιβαία κατανόηση και άλληλεγ-
γή σ' όλους τούς τομείς. Καλλιεργεί τό
αίσθημα της συμπάρστασης και άγάπης. Δη-
μιουργεί ανθρώπινη ζεστασιά και συντελεί
στην ανάπτυξη καλών σχέσεων μεταξύ των με-
λών της Κοινότητας.

Είναι άξιοζήλευτη ή κοινωνία τά μέλη
της οποίας μαζί δουλεύουν για τό κοινό κα-
λό μετατρέποντας τή δουλειά σε ψυχαγωγία.

Και συμβαίνει να είναι πάντα άξιόλογη και
συμαντική αυτή ή προσφορά για τήν έκκλησία
και τό Σχολείο, για τό νερό και τό δρόμο
του χωριού, που έχουν άνεξίτηλη τή σφραγι-
δα του προσωπικού μόχθου των κατοίκων του
βαλμένη σ' όλα τά κοινωφελή έργα.

Ἡ δημιουργική δράση ἀναπτύσσεται ὅταν ὑπάρχει ἡ ἐλεύθερη πρωτοβουλία καί ἡ δουλειά δέν ἐπιβάλεται μέ τή βούληση τρίτου, στή περίπτωσή μας Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου σέ ἐκτέλεση ἄνωθεν διαταγῶν καί σ' ἐφαρμογή Νόμων πού προβλέπουν καί κυρώσεις, ἐνῶ ἀδιαφοροῦν τέλεια γιά τήν ἀσφάλιση καί σωματική ἀκεραιότητα τοῦ ἐργαζομένου.

Αὐτά κατά τήν προσωπική μας γνώμη συνοπτικά εἶναι τά ἀγαθά τῆς ἐθελοντικῆς καί μέ ἐλεύθερη ἐκλογή καί βούληση προσφορᾶς προσωπικῆς ἐργασίας.

Στή δεύτερη κατηγορία τῆς ἐπιβολῆς ὑποχρεωτικά προσωπικῆς ἐργασίας ἔχουμε ἀντίθετα τῆς πρώτης καί πολλά ἀρνητικά ἀποτελέσματα. Εἶναι φυσικό νά νοιώθουμε ἀποστροφή σέ ὅτι μᾶς ἐπιβάλεται καί συμβαίνει νομίζουμε νά εἶναι μοναδική ἡ περίπτωση νά ἐπιβάλουμε στούς ἄλλους νά δουλεύουν, χωρίς τήν ἐλεύθερη δική τους βούληση. Γιαυτό καί ἡ ἀποτυχία τοῦ θεσμοῦ εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο. Ὅλοι γνωρίζουμε χωρίς ὅμως καί ὅλοι νά τό ὁμολογοῦμε ὅτι οὐσιαστικά εἶναι ἀνεφάρμοστος ὁ Νόμος γιά τήν προσωπική ἐργασία καί προπαντός στίς μέρες μας. Εἶναι ἀντιδημοκρατικός καί ἀνελεύθερος καί μόνο προβλήματα δημιουργεῖ καί πρόξενος προστριβῶν καί διενέξεων γίνεται ἀνάμεσα στούς ΟΤΑ καί στούς Δημότες. Δέν ἐφαρμόζεται μέ ἰσονομία γιατί δέν εἶναι δυνατό νά ἐφαρμοθεῖ, καί κάθε συμβούλιο κάνει δική του ἐφαρμογή.

Φέτος γιά τήν ἔγκριση τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ Νομαρχία ζήτησε ἀπόφαση τῶν Συμβουλίων γιά ἐπιβολή προσωπικῆς ἐργασίας, καί ἴσως βρεθοῦμε στήν ἀνάγκη στό τέλος τοῦ χρόνου νά ποῦμε ψέματα ὅτι ἐξετελέσθη ἡ προσωπική ἐργασία, ἔτσι ὁ τύπος θά ἔχει τηρηθεῖ ἀλλά μέ θυσία τῆς ἀλήθειας πού ὀψωδῆποτε πολύ μᾶς ἐνοχλεῖ.

Ὅταν μᾶς ἔγινε ἐπιθεώρηση καί ἐνῶ ὁμολογῶν ἀπογοητώσεως, ὁ κ. ἐπιθεωρητής, γιά μιὰ στιγμή μᾶς λέγει: Τώρα σίγουρα θά τά χαλάσουμε, δῶστε μου τό βιβλίον προσωπικῆς ἐργασίας. Νομίζουμε ὅτι εἶναι ἐνδεικτικό τό γεγονός ὅτι ἦταν βέβαιος ὅτι θά ὑπάρχει ἀνωμαλία σ' αὐτό τό τομέα, γιατί προφανῶς σχεδόν πάντα καί παντοῦ αὐτό συμβαίνει. Ὅταν εἶχαμε τήν τύχη νά φιλοξενηθοῦμε στήν Ἑθνική Ἑστία, καί ἀναπτύξαμε τίς ἀπόψεις μας πάνω στό θέμα, παριστάμενος Διευθυντής τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν μέ πολύχρονη ὑπηρεσία σέ διάφορες Νομαρχίες, τιμῶς καί εὐθέως μᾶς εἶπε: ἔχετε ἀπόλυτο δίκιο καί τό ξέρω ὅτι ἀλληλοκοροῦδεύομαστε γιά νά γίνει ἡ τυπική τακτοποίηση καί ἐφαρμογή τοῦ Νόμου. Καί συμφώνησαν καί ὅλοι οἱ παριστάμενοι Πρόεδροι Κοινοτήτων ἀπό διάφορους Νομούς.

Καί ὁ περίφημος καταλογισμός γιά τήν εἰσπραξη τοῦ ἀντιτίμου τῆς μὴ προσφερθείσης προσωπικῆς ἐργασίας, ζημιᾶ καί διχασμό προκαλεῖ ἀσύγκριτα πιό ἀσύμφορα ἀπ' τήν οἰκονομική ἀφέλεια τῆς Κοινότητας. Μέ τήν ἐρήμωση τῆς ὑπαίθρου ἀπ' τόν ἐνεργό πληθυσμό καί τή μεγάλη ζήτηση ἐργασίας πού ξεπερνᾶ κατά πολύ τήν προσφορά καί κάνει τά ἡμερομίσθια τόσο ὑψηλά, εἶναι ἐπόμενο ὁ δύστροπος νά προτιμήσει νά δουλέψει ἀλλοῦ εἰσπράτοντας περισσότερα ἀπ' αὐτά πού θά πληρώσει καί παύει νά συνεργάζεται μέ τήν Κοινότητα σ' ὅλα τά θέματα. Καί γεννιέται τό ἐρώτημα θά ὠφελῆσει ἢ θά βλάψει τήν Κοινότητα ἡ εἰσπραξη ἑνός μικροῦ ποσοῦ μέ ἀντάλλαγμα τῆς δημιουργίας κακῶν σχέσεων μεταξύ Κοινότητας καί Δημοτῶν. Ἀλλά ὑπάρχει καί ἡ περίπτωση τῆς μὴ πληρωμῆς. Πῶς θά εἰσπραθοῦν τά χρήματα ὅταν προσωποκράτηση καί κατάσχεση δέν ἐπιτρέπει ὁ Νόμος, καί θᾶταν θλιβερό καί ὀλέθριο ἂν ἐπιτρέπονταν, γιά τίς σχέσεις Κοινοτικῶν ἀρχῶν καί Δημοτῶν, καί μετά τό πέρασμα πενταετίας παραγράφονται τά χρέη;

Δέν νομίζουμε ότι χρειάζεται νά επι-
μείνουμε πιό πολύ για τίς βλαβερές καί άρ-
νητικές έπιπτώσεις του θεσμοῦ καί άνεπιφύ-
λακτα προτείνουμε τήν κατάργηση τῆς ὑπο-
χρεωτικής προσωπικής έργασίας.

Γιά τήν έλλειψη άσφαλιστικής κάλυψης
σέ περιπτώσεις άτυχημάτων τῶν έργαζομένων
σέ Κοινοτικά έργα πού έκτελοῦνται μέ προ-
σωπική έργασία έθελοντική ἢ ὑποχρεωτική καί
μέ άυτεπιστασία παραπέμπουμε στήν άλληλο-
γραφία πού έπισυνάπτουμε καί θεωροῦμε τε-
λείως άπαραδέκτες τίς άπαντήσεις μέ τά ὑπ'
άριθ. πρωτ. 42375/9-6-76 καί ὑπ'άριθ. πρωτ.
2781/18-1-77 του Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν
πού παραβλέπει σκόπιμα τήν οὐσία του θέμα-
τος πού εἶναι ἡ Νομοθετική ρύθμιση του πε-
λώριου αὐτοῦ ζητήματος, ὅμως προτείνει μέ
τό ὑπ' άριθ. πρωτ. 51601/6718 τῆς 8-1-77
τό Ὑπουργεῖο Ἑργασίας καί μέ τό ὑπ'άριθ.
πρωτ. 8288/19-5-76 ἡ Μοναρχία Κυκλάδων. Με-
γάλο ποσοστό έργατικῶν άτυχημάτων ὀφείλου-
νται σέ τυχαία γεγονότα χωρίς εὐθύνη του

έργοδότη ἢ του θύματος, άλλ' άνεξάρτητα από
αἷτια καί άφορμές καί ὑπαρξη ἢ μή εὐθύνης
έπιτρέπεται νά μένει άποστάτευτο τό θυμα;

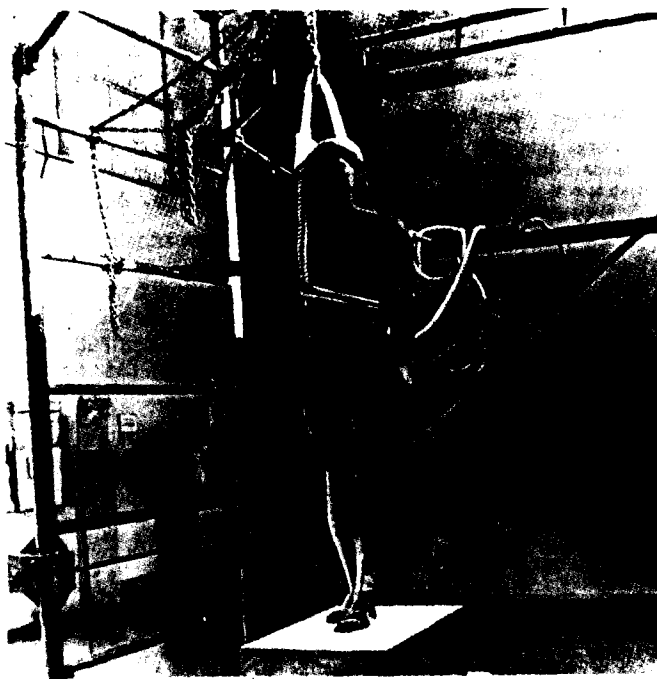
Καλοῦμε λοιπόν τήν Τοπική Ἑνωση Δή-
μων καί Κοινοτήτων του Νομοῦ μας νά στρέ-
φει τή δραστηριότητά της καί ν' άγωνιστεῖ
για τήν Νομοθετική ίκανοποίηση ενός δίκαι-
ου αἰτήματος πού άδικαιολόγητα δέν έχει
ρυθμισθεῖ μέχρι τώρα καί μέ έγληματική ά-
διαφορία καί έπιπολαιότητα εὐθύνης τῆς Πο-
λιτείας άφήνονται νά τίς έπωμίζονται άν-
θρωποι πού πολλές φορές άδικα, ἡ άγάπη καί
τό ένδιαφέρον για τόν τόπο τους, τούς με-
ταβάλλει σέ άθῶα θύματα. Καί σίγουρα ὑπάρ-
χει ὁ τρόπος μιᾶς πρώτης αντίδρασης τουλά-
χιστο για νά μήν ὑπάρξουν θύματα πού δουλε-
ψαν γιατί έμεῖς τά ὑποχρεώσαμε, ν' άρνηθοῦ-
με τή λήψη τέτοιας άπόφασης καί τήν ὑπο-
γραφή πρόσκλησης για ὑποχρεωτική προσωπική
έργασία μέχρις ὅτου ἡ Πολιτεία αναλάβει
τίς εὐθύνες της άπέναντι στους Δημότες μας,
καί Νομοθετικῶς τούς προστατέψει καί άσφα-
λίσει τήν ὑγεία καί τή σωματική άκεραιότη-
τα ὅσων δουλεύουν σέ Κοινοτικά έργα.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΣ

Τελευταῖα, τόν τύπο, τούς πολιτιστι-
κούς συλλόγους, τήν τοπική αὐτοδιοίκηση,
τούς έπιστήμονες, καλλιτέχνες καί διανοού-
μενους καί γενικώτερα τόν λαό άναστάτωσε ἡ
άπόφαση τῆς κυβέρνησης νά έπιτρέψει νά τα-
ξιδέψουν άριστουργήματα τῆς αρχαίας τέχνης
τῶν μουσείων μας, μέ σκοπό νά έκτεθοῦν στό
έξωτερικό μέ κίνδυνο πολλά από αὐτά νά κα-
ταστραφοῦν ἢ άκόμη καί νά χαθοῦν.

Ὁ νόμος 654 πού ψηφίστηκε τό 1977 προ-
ποποίησε τίς άρμοδιότητες του αρχαιολογι-
κοῦ συμβουλίου πού μέχρι τώρα ἦταν τό μό-
νο άρμόδιο άποφασιστικό ὄργανο σέ τέτοιες
ὑποθέσεις καί τό μετέτρεψε σέ συμβουλευτι-
κό μέ δικαιοδοσία ἢ νά έγκρίνει τίς κυβερ-
νητικές άποφάσεις ἢ νά μήν ὑπολογίζεται σέ
περιπτώσεις αντίθέσῃς του μέ αυτές. Ἐτσι
σήμερα ὄχι μόνο πῆραν διαβατήριο για τό έ-

Νά καταργηθεῖ ὁ νόμος 654.

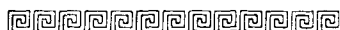
ξωτερικό μερικὲς δεκάδες ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς μας, ἀλλὰ μὲ τὸν νόμο δόθηκε ἡ δυνατότητα στὴν ἐκάστοτε κυβέρνηση νὰ ἀποφασίζει γιὰ τίς μελλοντικὲς "πολιτιστικὲς ἀνταλλαγές" ὅπως χαρακτηρίστηκαν.

Πολλοὶ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος εἰδικοί καὶ μὴ, πρόβαλαν τὴν ἀντίθεσή τους στὶς πάρα πάνω ἀποφάσεις τῆς κυβέρνησης καὶ μὲ ἔντυπα, τοῦ λαοῦ, πού ἀντέδρασε μὲ διάφορους τρόπους στὴν ἐξαγωγή τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἀκόμα καὶ ἡ Ἀκαδημία στάθηκε ἀντίθετη στὴν κυβερνητικὴ ἀπόφαση.

Ἐνῶνουμε καὶ μεῖς σὰν ἐκπολιτιστικὸς σύλλογος τὴν φωνή μας μὲ ὅλους αὐτοὺς πού

εἶπαν ὄχι στὴν ἐξαγωγή τῶν ἀρχαιοτήτων, ὄχι στὴν προσπάθεια ἰσοπέδωσης τῶν παραδόσεών μας, καὶ ναὶ στὴν κατάργηση τοῦ νόμου 654 πού δίνει ἀπεριόριστα δικαιώματα στοὺς ἐκάστοτε ὑπουργούς.

Πιστεύουμε ὅτι τὰ εὐρήματα αὐτά πού μὲ τόσους κόπους καὶ δαπάνες εἶδαν τὸ φῶς, πρέπει νὰ διαφυλαχτοῦν καὶ νὰ προβληθοῦν στὸν τόπο τῆς καταγωγῆς τους, γιὰτί ἔτσι μόνο θὰ ἐξυπηρετηθεῖ τὸ ἐθνικὸ μας συμφέρον ἀλλὰ καὶ θὰ συμβάλουμε στὴν πολιτιστικὴ προβολὴ τοῦ ἀρχαίου πνεύματος, διατηρώντας ἀκέραιες τίς παραδόσεις μας καὶ τοὺς καρπούς τοῦ πολιτισμοῦ μας.

Τοῦ εἰδικοῦ συνεργάτου μας
κ. Χρήστου Μαυρουδῆ συντ.
ἐκπαιδευτικοῦ καί μέλους
τοῦ Συλλόγου μας.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ἡ γυναίκα ἀπό τή δημιουργία της μέχρι αὐτή τήν ἐποχή πού ζοῦμε τώρα, πρὶν ἀπό πολλοὺς αἰῶνες δέν εἶχε τήν ἴδια θέση μέσα στή κοινωνία. Σέ πολλές ἐποχές καί γιά μεγάλο χρονικό διάστημα ἔζησε στή ταπείνωση καί στή δουλεία, δέν βρέθηκε στήν ἴδια κατάσταση ἀνεκαθεν, δηλ. ἀπό τότε πού δημιουργήθηκε ὅπως πιστεύεται ἀπό πολλοὺς.

Στή Βιβλική ἐποχή παρουσιάζεται μέ πολλά δικαιώματα καί προνόμια καί σάν μιὰ ὀλοκληρωμένη προσωπικότητα. Τή βλέπουμε π.χ. στό ὄρος Σινᾶ μέ τόν ἄντρα νά ἀναλαμβάνει τήν εὐθύνη καί ὑποχρέωση γιά τή τήρηση τοῦ θείου νόμου.

Βλέπουμε τήν Ἰουδήθ τήν ἐνθουσιώδη καί πανέξυπνη κείνη γυναίκα νά δίνει θάρρος στούς Ἑβραίους, ὅταν κινδύνευαν ἀπό τό στρατηγό Ὀλοφέρνη καί νά ἀναλαμβάνει μέ ὄρκο τήν ἐξόντωσή του. Τήν ἴδια σχεδόν ἐποχή ἡ ἀδελφή τοῦ Μωϋσῆ, ἡ Μαριάμ, πορεύεται μπροστά καί ὁδηγεῖ στίς 150 χιλιάδες Ἑβραίους, οἱ ὁποῖες ἦταν δοῦλοι τοῦ Φαραῶ τῆς Αἰγύπτου ΡΑΜΣΗ, καί τούς ὁποίους ὁ Μωϋσῆς ἐλευθερώνει ἀπ' τή σκλαβιά καί σκληρή ἐργασία πού σάν δοῦλοι τοῦ Φαραῶ ἐργάζονταν γιά τή διάνοιξη τοῦ ἰσθοῦ τοῦ Σουέζ-ἔ-χι ἐκεῖ πού ὕστερα ἀπό χρόνια ἀνοίχτηκε, ἀλλά ἀπό ἄλλο μέρος πού εἶχε ἐπιχειρήσει τή διάνοιξη ὁ Φαραῶ- βλέπουμε λοιπόν τήν ἀδελφή τοῦ Μωϋσῆ νά τούς ὁδηγεῖ στό πέρασμα τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας.

Καί ὄχι μόνο σέ θρησκευτική καί ἠθική ἐξύψωση βρίσκεται μέ τόν ἄντρα, ἀλλά καί νά ὑπερέχει, κι' ἂν θά ἀναφέραμε γιά τή γυ-

ναίκα τῆς ἄγριας ἐποχῆς, γιά τό πρωτόγονο δηλ. ἄνθρωπο, ἀπό ὅ,τι μιλοῦν ἱστορικά βιβλία πού σώθηκαν καί ἀπό ὅ,τι ἀναφέρεται ἀπό τή μυθολογία καί τή παράδοση, τότε ἡ γυναίκα εἶχε τόσο μεγάλη δύναμη καί κατεῖχε τόσο μεγάλη θέση στή κοινωνία πού δέν πρόκειται ἴσως ποτέ νά τήν ξεναπάρει.

Καί βέβαια ὑπῆρχε λόγος καί δίκαια τῆς εἶχε δοθεῖ ἡ θέση αὐτή. Ξέρουμε ὅτι στά χρόνια ἐκεῖνα οἱ ἄνθρωποι ζούσανε σέ ὀμάδες καί σέ μιὰ γενική ἐπιμεξία, ἡ ἀρχική μητέρα στήν ὀμάδα ἢ στή φυλή αὐτή ἦταν ὁ ἀρχηγός, αὐτή ἦταν ἡ ἱέρεια κι' ἀκόμα κι' ὁ δικαστής αὐτῆς τῆς μικρῆς κοινότητας, γιατί βλέπανε πώς χάρη στή γυναίκα αὐτή αὔξαινε καί πληθύνει ἡ ὀμάδα, ἢ ἡ φυλή. Καί ὅπως δέν καταλάβαιναν τίποτε ἀπό τή σύλληψη καί τό ρόλο τοῦ πατέρα στή γέννηση τοῦ παιδιοῦ, πίστευαν ὅτι στά νεογέννητα ἐνσαρκώνονταν οἱ ψυχές τῶν προγόνων πού πετούσανε σάν ἔντομα στό κορμί τῆς γυναίκας. Ἐβλεπαν ὁμως παράλληλα, ὅτι ἡ μάνα ἦταν ἀναγκαῖα γιά τή γέννηση, ὅτι συντηροῦσε καί μεγάλωνε τίς ψυχές αὐτές στό κορμί της γιά νά τίς μεταμορφώσει σέ παιδιά ὀλοζώντανα καί νά πληθύνει ἡ φυλή.

Αὐτή ἦταν ἡ αἰτία πού στή γυναίκα ἀναγνωρίστηκε ὁ πρωταρχικός ρόλος καί τά παιδιά αὐτά ἀνήκανε στή φυλή τῆς μάνας, ἐπαιρναν τ' ὄνομά της κι' εἶχαν δικαιώματα στή γῆ πού κατεῖχε ἡ φυλή.

Ἡ ἰδιοκτησία λοιπόν τῆς κοινότητας περιέρχονταν μέσω τῆς γυναίκας κι' ἔτσι οἱ γυναῖκες εἶχαν ἀξία στήν ὀμάδα καί ἀποκτή-

σανε θρησκευτική, κοινωνική και οικονομική δύναμη.

Τότε μάλιστα στους περισσότερους λαούς η γυναίκα έπαιρνε μέρος και στο πόλεμο και γενικά και η μυθολογία ακόμα παίρνει ένα χαρακτήρα θηλυκό, ακούμε τα ονόματα θεά "Ισιδα, Λαδώ, 'Ιστάρ ή μεγάλη μάνα Γη, κι' άλλες θεές που ήταν ή προσωποποίηση της λατρείας της γονιμότητας και κείνο που βλέπουμε στην ιστορία της Αίγυπτου να είναι γυναίκες βασιλισσες και ήγεμονίδες, αυτό ήταν μια συνέπεια της γυναικοκρατείας.

Αργότερα ή ζωή του ανθρώπου αλλάζει, ανεβαίνει σε ψηλότερο επίπεδο, χρειάζεται κάποια ειδικότητα για όρισμένα πράγματα π.χ. να φκιαχτούν έργαλεϊα για τό ψάρεμα, για τό κυνήγι, για τή καλλιέργεια της γης, μά τώρα που ή γυναίκα έχει αρχίσει να καταγίνεται με πιο μεγάλη φροντίδα στά παιδιά της γιατί σχηματίστηκε ή ξέχωρη οίκογένεια και τά παιδιά αυτά δέν είναι ένα κοπάδι, αλλά μιās μάνας, τήν άπορροφά όλο και πιο πολύ τό σπίτι και ή οίκογένεια, και αρχίζει να άποτραβιέται από τίς έξωτερικές δουλειές και ό άντρας να βρίσκει πιο μεγάλο, πιο έλεύθερο πεδίο δράσης.

Αυτή τήν έποχή άκριβώς τήν έπωφελήθη κε ό άντρας και γίνεται αυτός ό ιδιοκτήτης της περιουσίας, τήν όποία πρώτα διαχειρίζονταν ή γυναίκα, όλα γίνονται ιδιωτική του περιουσία, κοπάδια, έργαλεϊα, κτήματα και έξασφαλίζοντας τήν κατοχή του σ' αυτά τά είδη, αυτόματα γίνεται και ό ιδιοκτήτης της γυναίκας, κολακεύεται με τό άπόκτημα αυτό, γοητεύεται με τήν εύθύνη που φέρνει τώρα για αυτήν, ικανοποιείται ό άνδρικός του έγωϊσμός και καμαρώνει για τήν άνδρική κυριαρχία του στη ζωντανή ύπαρξη. Μπορούμε να πούμε πως ή ίδια του έδωσε τή κυριαρχία, τή δύναμη και τήν έξουσία και ή ίδια έγινε ή αίτία να γίνει δούλα του. Ό σχηματισμός της άτομικής περιουσίας του άντρα ελ-

χε σαν συνέπεια και τήν ύποταγή, τήν ύποδούλωση και τή καταδυσάστευση της γυναίκας.

Αυτό και σήμερα γίνεται, σ' όλόκληρη τή κοινωνία, ή κοινωνική καταπίεση και δουλεία σ' αυτό άκριβώς έχει τήν αρχή της και εκεί θεμελιώνεται, στην έξάρτηση τήν ύλική αυτού που καταπιέζεται από κείνον που τον καταπιέζει.

Σ' αυτή τή καθυπόταξη της γυναίκας άπ' τον άντρα συνετέλεσε πολύ ό σχηματισμός της οίκογένειας που είχε σα σκοπό να δημιουργεί παιδιά που να άναγνωρίζονται άπ' τον πατέρα σα δικά του και να μεταβιβάζονται σ' αυτά όλα τά αγαθά του, να είναι δηλ. οι μόνιμοι κληρονόμοι της περιουσίας του. Μά όπωσδήποτε για αυτό έπρεπε ό πατέρας να ήταν σίγουρος πως είναι ό πατέρας αυτών των παιδιών και για αυτό με τρόπο και με τον καιρό άπομονώνει τή γυναίκα, τή περιορίζει σε ίδιαίτερο διαμέρισμα, στο γυναικωνίτη, και προσπαθεϊ να ζει ή γυναίκα του αυτή μακριά από άλλο άντρα, αλλά άπ' τή στιγμή αυτή παράλληλα αρχίζει ή θέση της γυναίκας να περιβάλλεται με κάποια ιερότητα δηλ. ή μητρότητα γίνεται ιερό της λειτουργήμα.

Είναι καταδικασμένη σε μια άγονη ζωή, καταδικασμένη σε μόνωση και άποστερημένη από κάθε εύκαιρία για κάποια πνευματική άνοδο, και δημιουργούνταν έτσι τέτοιοι θεσμοί κοινωνικοί, τέτοιες συνθήκες ζωής για τή γυναίκα που τό γυναικεϊο πνεύμα έμποδίζεται να άναπτυχθεϊ έλεύθερα και να χει κάποια δράση με όρισμένους κι' άνώτερους σκοπούς.

Η ιστορία και ή μυθολογία είναι δημιουργήμα του άντρικού έγωϊσμού, μάθαινε ή γυναίκα ότι όλοι οι πολεμιστές, οι κατακτητές της γης, όλοι οι ήρωες ήταν άνδρες και ότι τον κόσμο τον κυβερνάνε μόνο άντρες, κι' αν μέσα σ' αυτά τά παραμύθια τύχαινε να άναφέρεται καμιά γυναίκα αυτή τή παρουσίαζαν άσχημη, μια γρηά, μάγισσα, άλ-

λοιθωρη, κακιά, παιδί του διαόλου, πού όλόγυρά της σκόρπιζε τό τρόμο. Μόνο τίς νεράιδες και τίς Σειρήνες παρουσίαζαν όμορφες γοητευτικές και σά μοναδική τους δουλειά ήταν νά γοητεύουν τόν άνδρα και νά τόν έξυπηρετοϋν. Μέ λίγα λόγια ή γυναίκα άκουε πώς μόνο ο άντρας έξουσιάζει όλο τό κόσμο και ότι αυτός κυριαρχεί παντού. Αυτόι οι μϋθοι, αυτά τά παραμϋθια σκοπό αποκλειστικό και μόνο είχαν νά προετοιμάζουν μεθοδικά τό τύπο τής μειωμένης πνευματικά γυναίκας και νά έξασθενίζουν γενικά τήν ιδέα του θηλυκού στοιχείου, κι' έτσι για πολλούς αιώνες ή γυναίκα ζει κάτω άπ' τή κυριαρχία του άντρα. Όμως ή γυναίκα στή νέα της αυτή κατάσταση δέν έσκυψε εύκολα τό κεφάλι, αντίθετα άγωνίστηκε, έφερε αντίσταση. Όλοι ξέρουμε τό μϋθο για τίς Άμαζόνες δέν είναι χωρίς καμιά βάση ο μϋθος αυτός, όπως και κάθε άλλος πού για νά πλεχθει, νά λεχθει, πρέπει νά υπάρχει κάποια αίτια, κάποιος πυρήνας, κι' ο μϋθος αυτός δέν είναι παρά ένα μέρος άπ' τους άγώνες των γυναικών ενάντια στή νέα τάξη εκείνη πού δημιούργησε ή υπερίσχυση του άρσενικού στοιχείου. Είπα πώς κάθε μϋθος έχει κάποια αίτια, κάποια άρχή, κάποιο πυρήνα, και γύρω άπ' αυτό τό γεγονός μικρό ή μεγάλο γίνεται ένα διάνθισμα και μάς παρουσιάζεται και μέ μεγάλη δόση φαντασίας. Είναι πολλές φορές δύσκολη ή συμβολική σημασία και έξηγήση ενός μϋθου και πολλοί μϋθοι έχουν και μυστηριακή έξηγήση. Έτσι κι' ο μϋθος αυτός για τίς Άμαζόνες είναι ένα μέρος άπ' τους άγώνες πού έκαμαν κατά καιρούς ενάντια στό άνδρικό στοιχείο οι γυναίκες.

Άφου όπως λέμε παραπάνω ή γυναίκα έπεσε στή δουλική αυτή κατάσταση ήταν συνέπεια νά πέσει και σ' ένα πνευματικό μαρασμό και μόνο γυναίκες μέ δυνατό χαρακτήρα, προικισμένες άπό τή φύση μέ μεγάλα προσόντα, επαναστατήσανε στήν άνυπόφορη αυτή δου-

λεία προσπαθώντας νά ξεφύγουν άπ' τόν άντρικό ζυγό, προτιμήσανε μιá έλεύθερη ζωή, πολλές άφησαν τά σπίτια τους κι' άρχισαν μιá ζωή ή όποία τους επέτρεπε και τους έδινε τήν εύκαιρία νά λαβαίνουν μέρος σε πνευματικές συγκεντρώσεις, νά καλλιεργούνται πνευματικά, νά αποκτοϋν ένα άγνωστο και νέο γόητρο κι' έτσι νά ύψώνουν τήν περηφάνεια τους και νά προβάλλουν τή προσωπικότητά τους έτσι φανερώνεται πώς ή γυναίκα δέν ύστερεί καθόλου άπό τόν άντρα τουλάχιστο στο πνεϋμα.

Πρώτοι οι Άθηναίοι βρίσκουν εύχαρίστηση στή συναναστροφή τέτοιων γυναικών και ή διαπίστωση αυτή των μεγάλων άνδρων για τά πνευματικά προσόντα τής γυναίκας κάνει τους σοφούς τής έποχής εκείνης νά διακηρύξουν ότι είναι άνάγκη νά ληφθει μέρος, νά ληφθει πρόνοια για τή βελτίωση τή πνευματική όλων των γυναικών πού ζούσαν μέσα στους γυναικωνίτες κρυφά κι' άπό τό θεό -κατά τό λέγειν-.

Θά προσπαθήσουμε νά ιδούμε τή θέση τής γυναίκας σ' όσες περισσότερο έποχές μπορούμε, γιατί όπως είπαμε δέν είναι θέμα πού νά ναι δυνατό νά έξαντληθει σε όρισμένο χρονικό όριο.

Ο πρώτος και άρχαιότερος Έλλ. πολιτισμός είναι ο Μινωϊκός (3.000 χρόνια π.Χ.) αλλά δέν υπάρχουν γραπτά μνημεΐα πού νά μάς δώσουν πολλά πράγματα και λεπτομέρειες για τή θέση τής γυναίκας τής έποχής αυτής, έλάχιστα σχετικά μπορούμε νά ξέρουμε άπ' τίς άνασκαφές πού έχουν γίνει και άπό τοιχογραφίες πού βρέθηκαν και άπό αυτά βγαίνει τό συμπέρασμα, ότι ή γυναίκα είναι άνωτερότητα και ότι βρίσκονταν σε πολύ ύψηλή βαθμίδα τής κοσμικής ζωής.

Σε τοιχογραφία του άνάκτορου τής Κνωσού παριστάνονται κυρίες τής αύλης, άληθινές άριστοκρατίσσεις, στολισμένες μέ κοσμη-

ματα καί μέ βαριές καί πολυτελείς ένδυμα-
σίες καί σ' άλλη τοιχογραφία φαίνεται κυ-
ρία ντυμένη καί στολισμένη πολύ βαριά, φο-
ράει περιόρμιο (κορσάζ), τό όποιο μπροστά
είναι άνοιχτό καί πίσω δεμένο σέ φιόγγο μέ
πολύ γούστο, τά μαλλιά ριχμένα στίς πλά-
τες, ξέπλεκα, τά χείλη βαμένα κόκκινα, τά
μάτια ζωηρά καί τό όλο κάτι πολύ χαριτωμέ-
νο.

X.K.M.

Συνέχεια στό επόμενο τεύχος

Άναδρομή στην Ίδρυση του Πνευματικού Κέντρου καί του δρόμου

Νιώθουμε έντονα την ανάγκη μαζί μέ τά
άλλα θέματα πού θίγουμε στό τρίτο μας τεύ-
χος, νά κάνουμε μιά μικρή άναδρομή σέ δύο
τελευταία αλλά σημαντικά βήματα πού έγιναν
τό τελευταίο διάστημα για την άνάπτυξη του
πνευματικού καί βιοτικού επίπεδου του χω-
ριού μας.

“ Άς άναφερθούμε πρώτα στό πνευματικό
κέντρο. Είδαμε ξαφνικά νά όρθώνεται στό
“τέρμα” ένα κτίριο. Άκούμε από ψιθύρους
ότι πρόκειται νά γίνη τό Πνευματικό Κέν-
τρο του Φαλατάδου.

Κάτι πού έλειπε. Μέ την βοήθεια του
Ίδρύματος τό όνειρο έγινε πραγματικότητα.
“Άς μήν περιορισθούμε μόνο στην όρολογία
“Πνευματικό Κέντρο καί άς σκεφτούμε λίγο
πάνω σ' αυτό.

Σημαντικός παράγοντας για την κοινω-
νικοποίηση του ανθρώπου είναι οι διάφορες
πνευματικές καί πολιτιστικές έκδηλώσεις.
“Ετσι ένας τέτοιος χώρος συγκεντρώσεως εί-
ναι άπαραίτητος. Πολύ δέ περισσότερο όταν
αυτός ό χώρος είναι σ' ένα χωριό, πού οι δυ
νατότητες, νά βρεθεί ό ένας μέ τον άλλον,
είτε για νά διασκεδάση, είτε για νά ψυχα-

γωγηθή ή νά συζητήση -έκτός από τό καφε-
νεϊο- είναι περιορισμένες.

“Ετσι τό πνευματικό κέντρο, θά γίνη
τό μέρος όπου όλοι μας θά μπορούμε νά πη-
γαίνουμε, ξέροντας πώς θά περάσουμε μιά ώ-
ρα εύχάριστα. Θά μπορούμε νά διαβάσουμε
ένα βιβλίο, νά συζητήσουμε πάνω σέ θέματα
πού άφορούν όλους μας, καί επί πλέον θά μάς
δώση την εύκαιρία νά πιστέψουμε ότι αυτός
ό χώρος είναι δικός μας καί πρέπει νά την
διατηρήσουμε όσο γίνεται περισσότερο καί νά
προσπαθούμε για την βελτίωσή του.

Είναι άδικο τά παιδιά του σχολείου,
μετά τό διάβασμα της ήμέρας, νά τριγυρνάμε
στούς δρόμους, καί πολύ χειρότερα στά κα-
φενεϊα.

Ξέροντας όμως, ότι υπάρχει ένα μέρος
πού θά μπορούν νά μαζευτούν ν' άκούσουν κά-
τι χρήσιμο, νά δουλέψουν πάνω σέ κάτι, πού
αργότερα ίσως νά βοηθήσει θά πάνε στό πνευ-
ματικό κέντρο. Τά άποτελέσματα θά είναι
έμφανη καί σημαντικά. Θά μάθουν νά συζη-
τούν, νά κάνουν φίλους καί δέν θά γυρίζουν
από δώ καί από κει, προσπαθώντας νά σκε-
φτούν τί ζημιά θά κάνουν στον γείτονα. Γι'
αυτό πρώτα έμεϊς οι μεγάλοι, θά άγκαλιά-
σουμε αυτήν την προσπάθεια. “Άς μήν μει-
νουμε άδιάφοροι σ' αυτό τό δώρο πού άπό-
κτησε τό χωριό μας καί άς κάνουμε την γε-
νιά την καινούργια νά τό δη όπως βλέπει την
έκκλησία καί τό σχολείο.

Είμαστε όλοι εύχαριστημένοι για την
διάνοιξη του καινούργιου δρόμου. Αυτό του-
λάχιστον είναι κάτι πού φαίνεται.

“Ενας καλός δρόμος είναι ή βιτρίνα του
χωριού. “Άς μήν έξετάσουμε μόνο την αί-
σητική πλευρά. Στα σημαντικά όφέλη πού
έχει τό χωριό άπ' αυτόν τον δρόμο έχουμε
άναφερθει σχετικά καί αυτό άλλωστε είναι
κάτι πού θά τό διαπιστώσει ό καθένας άπό
μόνος του. Βασικό είναι μέ την συμμετοχή

ὄλων νά κατορθωθεῖ νά διατηρηθεῖ αὐτός ὁ δρόμος. Ἦδη ὁ σύλλογος ἔκανε τό πρῶτο βῆμα γιά τό κτίσιμο τῶν τοίχων. Ὅμως γιά νά γίνει κάτι, δέν ἀρκεῖ νά προσπαθεῖ ἕνας ἢ δύο. Ὅλοι οἱ χωριανοί μαζί θά βοηθήσουμε, ὥστε αὐτό τό ἀπόκτημα πού ἔχει τόσο μεγάλη σημασία, νά μὴν τό δοῦμε νά ρημάζεται. Ἴσως χρειασθεῖ ἡ προσωπική ἐργασία τῶν Φαλαταδιανῶν, γιά τούς τοίχους. Ἄς τό δοῦμε ὅλοι σάν κοινό συμφέρον καί ἄς κάνει ὁ καθένας ἀπό τήν πλευρά του ὅτι μπορεῖ.

Πληροφορηθήκαμε ἐπίσης γιά τήν ἀσφαλτοστρώση τοῦ δρόμου, Μέσης-Φαλατάδου. Αὐτή ἡ ὑπόθεση εἶναι ἕνα καρκίνωμα πού κάποτε θάπρεπε νά ἐξολοθρευτεῖ. Εἶναι λυπηρό ἕνα χιλιόμετρο δρόμος νά εἶναι σ' αὐτή τήν ἄθλια κατάσταση. Νά κινδυνεύουν ὄχι μόνο τ' αὐτοκίνητα ἀλλά καί οἱ ἄνθρωποι. Νά σταματᾷ ἡ συγκοινωνία τόν χειμῶνα ὅταν βρέχει καί νά μὴν πηγαίνουν τά παιδιά μας σχολεῖο, ἢ ἕνας ἄρρωστος στόν γιατρό.

Εὐτυχῶς πού σιγά-σιγά, ἔστω καί ἀργά, ὅλα διορθώνονται. Ὁ σύλλογος συμμετέχει ἐνεργά σέ κάθε προσπάθεια πού γίνεται καί εὐχεται νά μπορεῖ νά βοηθᾷ ὅλο καί περισσότερο.

Ὅσον ἀφορᾷ τό τί πρέπει νά κάνουμε ἐμεῖς τό ξέρουμε. Θέλουμε νάρχονται ὅσο γίνεται πιά πολύ ξένοι στό χωριό μας. Ὅμως τί κάνουμε γιά νά τό ὁμορφήνουμε. Ὄταν ὁ ξένος φτάνοντας στό "Τέρμα" πού εἶναι ἡ ἀρχή τοῦ Φαλατάδου, ἀντικρῆσει ἐκτός ἀπό τό χωριό, ἕνα λατομεῖο τί θά σκεφτεῖ. Γιατί γιά νά ποῦμε τά σῦκα-σῦκα περί λατομεῖου πρόκειται. Χρειάζονται βέβαια τά οἰκοδομικά ὑλικά, ἀλλά θά ἀναρωτηθεῖ κανεῖς ἀφοῦ χρειάζονται, γιατί νά κάθονται τόσον καιρό στό τέρμα. Καί εἶναι φυσικό ὅτι ὅταν ἀντικρῆσει κανεῖς μιά τέτοια εἰκόνα, ὅτι ὠραῖο καί νά δῆ μετά στό μυαλό του θά διατηρήσει τήν πρώτη καί τελευταία ἐντύπωση,

πού δυστυχῶς γιά μᾶς, εἶναι τό περιβόητο τέρμα.

Ἄς δοῦμε τά πράγματα ἀπό ὅλες τίς μεριές καί ἄς πάψουμε νάμαστε ἀτομιστές. Δέν φτάνει νάναι τό σπίτι μας καθαρό. Τό βασικώτερο εἶναι τό χωριό μας. Καί καλῶς ἤκακῶς σ' αὐτό γεννηθήκαμε σ' αὐτό μεγαλώσαμε καί ἀπ' αὐτό ζοῦμε.

Ἀφορμή γιά συζήτηση

τοῦ Γιάννη Ζιαννάρα
Προέδρου Κοινότητας Φαλατάδου

Οἱ καταστροφές πού προκάλεσαν στήν Τήνο οἱ πλημμύρες τόν Ὀκτώβρη τοῦ 1976 εἶχαν ὀπωσδήποτε καί τό καλό τους. Ἔδωκαν ἀφορμή νά ἐκδηλωθεῖ τό ἐνδιαφέρον καί ἡ ἀγάπη γιά τόν τόπο μας πολλῶν ντόπιων καί ξένων.

Ἡ πολιτεία καί οἱ τοπικοί φορεῖς της δραστηριοποιήθηκαν καί θετικά βοήθησαν γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν ζημιῶν καί σέ πολλές περιπτώσεις γιά κάτι παραπάνω.

Παραμένει ὅμως ἀκόμα ἄγνωστο τό βάθος καί ἡ ἀποτελεσματικότητα πού τελικά θάχουν ὅλες αὐτές οἱ ἐνέργειες καί οἱ προσπάθειες, ἂν ἔγινε δηλαδή, ἡ σωστή ἐκμετάλευση αὐτοῦ τοῦ ξεσηκώματος γιά νά χαράξουμε τό δρόμο γιά ἕνα πιά καλό μέλλον τοῦ τόπου μας. Σίγουρα μᾶς ἔλειψε ὁ υπεύθυνος καί κατάλληλος φορέας καί ὁ συντονισμός. Ἡ ΣΕΣΤΗΠ(;) ἔταξε περιορισμένους στόχους καί αὐτοδιαλύθηκε ἴσως πρόωρα.

Καί ὅμως ὑπάρχει ἐμπυχο ὑλικό θαυμάσιο ἀπό Τηνιακούς καί φίλους τῆς Τήνου πού παραμένει ἀναξιοποίητο, καί πού ἂν βρεθεῖ

καί ένταχθεῖ στή προσπάθεια μέ θέληση καί ὑπευθυνότητα μπορεῖ νά κάνει θαύματα. Πι-
στεύουμε καί προτείνουμε σάν μιὰ καλή ἀρχή
τό σχηματισμό μιᾶς ἐπιτροπῆς ΕΡΕΥΝΑΣ καί
ΜΕΛΕΤΗΣ Τηνιακῶν προβλημάτων γιά ὅλους τοὺς
ἐπί μέρους τομεῖς καί ἀφοῦ γίνεῖ ἡ ἔρευνα
καί ἡ μελέτη ν' ἀκολουθήσει ὁ σωστός προ-
γραμματισμός καί ἡ σωστή ἱεράρχηση μέ μο-
ναδικό κριτήριο τό καλό τῆς Τήνου σάν συν-
όλου.

Νά γίνουν ἔργα ὑποδομῆς μέ γερά καί
στέρεα θεμέλια πού μόνο ἡ σωστή καί ὑπεύθυ-
νη ἔρευνα καί μελέτη μποροῦν σωστά νά πραγ-
ματώσουν. "Ἐχουμε βέβαια ἀτομικές ἐνέργει-
ες καί πρωτοβουλίες μέ πολύ θετικά ἀποτελέ-
σματα, δέν θ' ἀναφερθοῦμε σέ συγκεκριμένα
πρόσωπα, πού ἄλλωστε εἶναι γνωστά καί ἡ προσ-
φορά τοὺς ἐκτιμᾶται καί τιμᾶται ἀπ' ὅλους
τοὺς Τηνιακοὺς. Ἀναλογιζόμαστε ὅμως πόσο
πιό θετικά ἀποτελεσματικὴ θάταν ἡ Συλλογι-
κὴ προσπάθεια. Ἀναγνωρίζεται καί ἐκτιμᾶ-
ται ἡ προσφορά τῆς Ἀδελφότητος τῶν Τηνίων
καί τῶν Τηνιακῶν Συλλόγων τῆς Ἀθήνας γιά
τὴ διερεύνηση καί προβολὴ τῶν προβλημάτων,

ἀλλά εἶναι ἀνάγκη νά ὑπάρξει συνέχεια καί
συνέπεια γιά νά ἔχουμε θετικά ἀποτελέσματα.
Σάν ἀγρότες θ' ἀναφερθοῦμε σ' ἓνα μόνο τομέα
τόν Ἀγροτικό, πού μέ πολύ πόνο βλέπουμε νά
φθίνει συνεχῶς λόγω τῆς ἀνασφάλειας καί τῆς
ἐκμετάλευσης πού κυριαρχεῖ, τῆς ἔλλειψης ὀρ-
γάνωσης καί προσαρμογῆς μέ ἀποτέλεσμα νά
προχωρεῖ ἀντί στή πρόοδο, στό μαρασμό καί
τὴν ἐξαφάνιση. Καί ὅμως τί δέν θά μπορούσε
νά προσφέρει ἓνα σωστά ὀργανωμένο συνεται-
ριστικὸ κίνημα, γιά νά πετύχει τὴν ἀλλαγὴ
νοοτροπίας, γιά νά δημιουργήσει ὁμαδικές ἢ
συνεταιριστικές καλλιέργειες πού σίγουρα
μποροῦν νά δώσουν βιώσιμες ἐκμεταλεύσεις γιά
τὴν κατασκευὴ βασικῶν ἔργων ὑποδομῆς ὅπως ἡ
ἀνυπαρκτὴ ἀγροτικὴ ὁδοποιΐα, ἡ μηχανικὴ
καλλιέργεια, καί ἡ ἐκμετάλευση τοῦ ὑδάτινου
πλούτου. "Ἐχουμε ἐπίγνωση ὅτι τὰ προβλή-
ματα δέν λύνονται μέ λόγια, ὀπωσδήποτε ὅμως
καί μέ λόγια, γι' αὐτό καί θελήσαμε μέ τίς
σκέψεις πού ἀναπτύξαμε νά δώσουμε ἴσως ἀ-
φορμὴ γιά πιό σωστὲς καί ὀρθολογικὲς ἀπό-
ψεις ὥστε κάποτε τὰ προβλήματα τῆς Τήνου νά
μελετηθοῦν σέ βάθος, καί μέ αἴσθηση εὐθύνης,
γιά νά βρεθοῦν καί δοθοῦν οἱ πρέπουσες λύ-
σεις ὅσο εἶναι ἀκόμα καιρός.

Στίς 15 τοῦ Μάη ἔφυγε ἀπό κοντά μας, ἓνας καλός
οἰκογενειάρχης καί χωριανός, ὁ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΕΦΑΛ-
ΛΩΝΙΤΗΣ. Ὁ Σύλλογός μας αἰσθάνεται τὴν ὑπο-
χρέωση νά ἐκφράσῃ ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ τὰ θερμά συλ-
ληπητήρια στὴν οἰκογένειά του.

Ἀπό τόν πρόεδρο τῆς Κοινότητας τοῦ χωριοῦ μας, πήραμε τήν παρακάτω ἐπιστολή.

Πρός

Φαλατάδος 21 Μάρτη 1979

τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ
Συλλόγου τῶν Ἀπανταχοῦ Φα-
λαταδιανῶν

Ἀθήνα

Ἀγαπητοί Φίλοι,

ὕστερα ἀπ' τή χαρά καί τήν εὐχαρίστηση τῆς προσωπικῆς ἐπαφῆς μέ μέλη τοῦ Συμβουλίου σας, πληροφορηθήκαμε καί ἐπίσημα μέ τήν Νο 1 ἐγκύκλιο τῆς ἐκλογῆς τοῦ ΝΕΟΥ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας. Συγχαίροντες εὐχόμεσθε ἐπιτυχία καί πρόοδο σέ κάθε ἐπιδιωκόμενο σκοπό. Ἡ σύνθεση τοῦ Συμβουλίου μέ τή συμμετοχή παλαιῶν καί νέων στελεχῶν, καί ἡ προσωπικότητα τοῦ καθενός πιστεύουμε ὅτι ἀποτελεῖ ἐγγύηση καί σιγουριά γιά τήν ἐπίτευξη ὑψηλῶν στόχων. Παράλληλα εἴμασθε βέβαιοι γιά τήν συμπάρασταση ὄλων τῶν Φαλαταδιανῶν καί τῶν ἐκλεκτῶν φίλων τοῦ Φαλατάδου, ἀλλά καί μέ τήν συνεργασία τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς πού παρακαλοῦμε πάντα νά θεωρεῖται δοσμένη, μπορούμε μέ αἰσιοδοξία καί πίστη νά προχωρήσουμε, ἐργαζόμενοι γιά τήν προκοπή καί ἀνάπτυξη τοῦ ἀγαπημένου μας χωριοῦ ἀλλά καί εὐρύτερα τοῦ τόπου μας.

Εὐχαριστῶ ὄλους σας γιά τήν τιμητική πρόσκληση. Εἰλικρινά λυποῦμαι γιατί μού εἶναι ἀδύνατο νά βρεθῶ κοντά σας, γιατί ἐκτός τῆς ἐθνικῆς γιορτῆς πού κάνει ἀπαραίτητη τήν παρουσία μου στίς ἐδῶ ἐκδηλώσεις, ἡ 25 Μάρτη μέ ἐγκύκλιο τῆς Νομαρχίας ὀρίζεται καί σάν μέρα Λογοδοσίας τῶν Δημάρχων καί Προέδρων πρὸς τοὺς Δημότες τους, ὅπως κάθε χρόνο γίνεται μέ τήν τελευταία Κυριακή τοῦ Μάρτη.

Εὐχομαι ὀλόψυχα μέ τή σκέψη καί τή καρδιά κοντά σας, ἀπόλυτη ἐπιτυχία στό χορό καί σέ κάθε προσπάθεια καί ἐκδήλωση τοῦ Συλλόγου μας.

Μέ ἀγάπη καί ἐκτίμηση

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΙΑΝΝΑΡΑΣ

Από τό Δελτίο "ΤΕΧΝΗ & ΠΟΛΙΤΙΜΟΣ" τῆς ΠΑ.ΠΟ.Κ

Χαλκογραφία τοῦ ΔΗΜ. ΓΑΛΑΝΗ

Οἱ Μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μᾶς ἀπαντοῦν γιά τήν προσφορά μας τῶν δύο ἐγκυκλοπαιδιῶν καί τῆς βιβλιοθήκης.

Φαλατάδος Τήνου 10 Μαρτίου 1979

Εὐχαριστήριο γράμμα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου
Φαλατάδου - Τήνου

Πρός

τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου τῶν Ἀπανταχοῦ
Φαλαταδιανῶν-Τήνου, τῆς Ἀθήνας, γιά δωρεά πρὸς αὐτό

Εὐχαριστοῦμε θερμά καί ἐγκάρδια γιά τή μεγάλη σας δω-
ρεά. Μᾶς συγκίνησε πολύ καί μᾶς φανέρωσε τά ἀγνά σας αἰσθή-
ματα. Μᾶς ἀποδείξατε ὅτι δέν ξεχάσατε τό χωριό σας. Δέν σᾶς
πλάνεψαν τά ξένα κάλλη. Μᾶς δείξατε ὅτι στήν καρδιά σας ἔ-
χετε κλείσει τό φωτοχό μας μά ὁμορφο χωριό Φαλατάδο.

Εὐτυχισμένο χωριό πού ἔχει τέτοια παιδιά! Ἡ Σχολική
Ἐφορεία καί οἱ μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου σᾶς εὐχαρι-
στοῦμε καί πάλι γιά τήν βιβλιοθήκη πού μᾶς στείλατε μαζί μέ
τίς δύο σειρές ἐγκυκλοπαίδειες. Τήν 10τομη "Γιά σᾶς παιδιά",
καί τήν 18τομη "ΔΟΜΗ". Μᾶς ἦταν πολύ ἀπαραίτητες.

Σᾶς στέλνουμε τίς εὐχές μας γιά νά γίνουν σκέπη νάσκε-
πάσουν, ἐσᾶς πού μᾶς θυμᾶστε καί μᾶς ἀγαπᾶτε τόσο πολύ, καί
νά προφυλάγουν ἀπό κάθε καιό. Ἀκόμα οἱ εὐχές μας ἄς ἔρθουν
ἀνάλαφρες, σάν τό δροσερό ἀεράκι τῆς ὁμορφῆς θάλασσᾶς μας, νά
σᾶς δροσίζουν πάντα, νά κάνουν τή ζωή σας εὐχάριστη καί ἀ-
ποδοτική.

Σᾶς περιμένουμε νά ἔρθετε ὅποτε θέλετε κι ὅταν μπορέ-
σετε γιά νά σᾶς ζωντανέψουμε ἐμεῖς οἱ παιδικοί σας φίλοι τίς
ξεχασμένες καί λησμονημένες ἀναμνήσεις τῶν ὁμορφῶν παιδικῶν
χρόνων, στό χωριό σας.

Σᾶς περιμένουμε γιά νά ἐκφράσουμε καί ἀπό κοντά τίς ἄ-
πειρες εὐχαριστίες μας, τήν ἀγάπη, τό σεβασμό μας καί τήν ἀ-
πέραντη εὐγνωμοσύνη μας σέ σ ᾶ ς τ ο ὕ ς μ ε γ ᾶ λ ο υ ς
μ α ς ε ὑ ε ρ γ έ τ ε ς.

Οἱ μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ
Σχολείου Φαλατάδου - Τήνου.

Ἡ Σχολική Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φαλατάδου

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματέας

Ὁ Ταμίας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΙΔΑΛΗΣ

ΚΙΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΕΣΥΠΡΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ "ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ - ΤΗΝΟΥ"

Τό Φλεβάρη ἔγιναν οἱ ἀρχαιρεσίες στό Σύλλογο τῶν "Φίλων τοῦ Πράσινου" Τήνου, γιά τήν ἀνάδειξη νέου Διοικητικοῦ Συμβούλιου. Θάπρεπε νά τονιστεῖ ἰδιαίτερα ὅτι οἱ προσπάθειες καί ὁ ζήλος πού ἐπέδειξε τό προηγούμενο Δ.Σ. ἦταν ἀξιοθαύμαστος. Χάρη στή δουλειά, στήν ὄρεξη γιά δράση καί στίς κάθε εἴδους ἐνέργειες τῶν μελῶν του, πρασίνισαν τόσοι χῶροι στό νησί μας.

Τό νέο Δ.Σ. ἀποτελεῖται ἀπό τούς κ. Ματθαῖο Μ. Καρδαμίτση Πρόεδρο, Γιάνη Νῶε Γραμματεά, Μάρκο Σανταμούρη ἀντιπρόεδρο, αἱ δεξιμώτατο Κων/νο Ἄρμακόλα Ταμῖα, Ἀνδρέα Ἀλβέρτη πρόεδρο Συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς καί Δευτέρη Βασιλάκη ἀποθηκάριο. Σύμφωνα μέ τό καταστατικό, ὁ ἐκάστοτε Γεωπόνος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ ὁποιοσδήποτε ἄλλος γεωπόνος τοῦ νησιοῦ προσφέρεται, εἶναι τό ἔβδομο μέλος τῆς Διοικουσας Ἐπιτροπῆς. Συγκεκριμένα μέ τή νέα Δ.Ε. Γεωπόνος τοῦ Συλλόγου εἶναι ὁ κ. Νῆκος Χιώνης, τῆς Ἐνωσης Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν πού πάντα πρόθυμα προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στό φυτώριο τοῦ Συλλόγου, στή δέντροφύτευση καί γενικά στίς ἀρμοδιότητές του.

Τό νέο Δ.Σ. πού ἀνέλαβε τό βαρὺ αὐτό φορτίο, ἔχει συναίσθηση τῆς εὐθύνης του καί θά ἀγωνιστεῖ τόσο γιά τή διατήρηση τοῦ σημαντικοῦ ἔργου πού ἄφησαν οἱ προηγούμενοι, ὅσο καί γιά τήν παραγωγή νέου ἔργου.

Τό ἔργο τοῦ Συλλόγου μέσα στό 1979

Ἀμέσως μετά τήν ἀνάδειξη τοῦ νέου Δ.Σ., πρώτη ἐνέργεια τοῦ Συλλόγου ἦταν ἡ ἐξέυρεση στέγης του. Προσπάθησαν νά βροῦν ἕνα μικρό γραφεῖο πού νά εἶναι οἰκονομικό

καί κατάλληλο γιά τίς ἀνάγκες τοῦ Συλλόγου. Νοικιάστηκε ἕνα γραφεῖο κοντά στή Λεωφόρο Μεγαλόχαρης ὅπου καί φιλοδοξεῖ νά τοποθετηθεῖ τὰ διακριτικά του, ὥστε κάθε Δευτέρα βράδυ 8-10 πού θά γίνεται συνεδρίαση νά μποροῦν τὰ μέλη, ἐφ' ὅσον θέλουν νά παρευρίσκονται καί νά συζητοῦν γύρω ἀπό τὰ προβλήματα τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Σύλλογος τῶν "Φίλων τοῦ Πράσινου" ἔχει φυτέψει μέσα στό '79 γύρω στά δύο χιλιάδες πεύκα στήν περιοχή (Καυκάρα) τοῦ Χροβουνιοῦ, ἀκριβῶς πίσω ἀπ' τό Μοναστήρι καί φιλοδοξεῖ νά δημιουργήσει τό πρῶτο δασύλλιο τοῦ νησιοῦ μας.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ πῶς τό Ἡγουμενεῖο τῆς Μονῆς εὐγενικά παραχώρησε τό χῶρο, δίνοντας τήν ἄδεια γιά δέντροφύτευση ὅλης τῆς περιουσίας της καί τόν ἔλεγχό της. Ἀκόμα δώρησε στό Σύλλογο τό ἀναγκαῖο νερό γιά τό πότισμα τῶν πεύκων τῆς περιοχῆς. Ὁ Σύλλογος ἐγκατέστησε ἠλεκτρικό μοτέρ (τό ρεῦμα παραχωρεῖ κι' ἐδῶ τό Ἡγουμενεῖο χωρίς καμιά οἰκονομική ἐπιβάρυνση γιά τό Σύλλογο) πού χρησιμοποιεῖται γιά νά ἀντλεῖ τό νερό ἀπό τίς δεξαμενές τοῦ Μοναστηριοῦ καί νά τό μεταφέρει ὅπου αὐτό χρειάζεται.

Τό ἔργο αὐτό ἐπιτελεῖται ἀπό δύο ἐργάτες ἀπό τό Φαλατάδο, τό Γιάννη Μυκονιάτη καί τό Γιάννη Παπαγιαννόπουλο, οἱ ὅποιοι γιά τό καλό τοῦ Συλλόγου ἐργάζονται πολὺ περισσότερο ἀπό τό ἡμερομίσθιό τους. Ὁ Σύλλογος γι' αὐτό τούς ἐκφράζει τίς εὐχαριστίες του.

Μιά ἄλλη δραστηριότητα τοῦ Συλλόγου εἶναι ἡ δέντροφύτευση μικρῆς περιοχῆς γύρω ἀπό τήν ἐκκλησία τῆς Ἁγ. Ἐλεούσας, στό Εὐμπουργο. Κι' ἐδῶ κάθε Κυριακή οἱ ἐργάτες τοῦ Συλλόγου προσφέρονται οἰκιοθελῶς καί τὰ δέντρα ποτίζονται, πράγμα πού θά ἦταν

δύσκολο, αν τα παιδιά αυτά, δεν διέθεταν την Κυριακή τους για τό πότισμα τών δέντρων.

Άκόμα ένα μικρό δασύλλιο φυτεύθηκε στην εκκλησία του Άγ. Έλευθερίου, πάνω από τό Κτικάδο. Φυσικά για νά ποτιστοῦν τά δέντρα ἐκεῖ εἶναι μεγάλο πρόβλημα, ἀλλά ὁ Σύλλογος ἀνταπεξέρχεται, μ' ὅσα μέσα μπορεῖ καί διαθέτει.

Μετά ἀπ' ὅλα αὐτά θά πρέπει ὅλοι μας κι ὁ καθένας χωριστά ν' ἀναλογιστεῖ τήν ἀξία τοῦ Συλλόγου καί τή συμβολή του στήν ἐξάπλωση τοῦ πράσινου πού τόσο λείπει ἀπ' τό νησί μας.

Ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης μας για τό πράσινο καί τόν τόπο μας θά ναι ἡ οὐσιαστική βοήθεια μέ ἔργα κι ὄχι μόνο μέ λόγια ὅτι δῆθεν "ἀγαποῦμε τό πράσινο"! Ὅλοι οἱ Θηνιακοί πρέπει νά γραφοῦν μέλη προσφέροντας ἔτσι τήν ἠθική μά καί οἰκονομική τους συμπαράσταση.

Τίς παραπάνω πληροφορίες καί στοιχεῖα πήραμε ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου κ. Ματθαῖο Μ.Καρδαμίτση μέ τόν ὁποῖο ἤρθαμε σέ ἀμεση ἐπικοινωνία καί πρό-

θυμα μᾶς ἐνημέρωσε. Πρότεινε μάλιστα ὁ ἴδιος τήν παραχώρηση ἀπό τό Σύλλογο δένδρων για δεντροφύτευση στό Φαλατάδο, σέ συνεργασία μέ τό δικό μας Σύλλογο καί τούς συγχωριανούς μας. Παρακαλεῖ τό Σύλλογο τών Ἀπανταχοῦ Φαλαταδιανῶν νά γραφεῖ σά μέλος τοῦ Συλλόγου φίλων τοῦ Πράσινου καθῶς ἐπίσης καί τούς ἄλλους Θηνιακοῦς Συλλόγους. Ἀξίζει κάθε ἐπαινος καί τιμή σ' ὄλους αὐτούς πού δείχνουν τήν ἀγάπη τους στό νησί μας. Ὅλοι βλέπουμε ξεφηνικά, δέντρα νά φυτόνουν καί τά καμαρώνουμε πού σιγά - σιγά μεγαλώνουν. Ἀπό θάμνοι γίνονται δέντρα καταπράσινα, μοναδικό στολίδι για τόν τόπο μας, καρπός τῶν κόπων ὅσων μοχθοῦν καί προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους, μέ πρωτοπόρο στό πρασίνισμα τούς "φίλους τοῦ Πράσινου".

Ὁ Σύλλογός μας συγχαίρει τό ἀπερχόμενο Δ.Σ. ξεχωριστά για τήν μεγάλη αὐτή προσπάθεια ἀλλά καί ὅλους ὅσους βοηθοῦν καί θά συνεχίσουν τή δουλειά αὐτή. Θά γίνεϊ τό συντομότερο μέλος στό σύλλογο καί ἐρχόμαστε για δεύτερη φορά νά συμπαρασταθοῦμε κοντά στοῦς φίλους μας τοῦ Συλλόγου μέ ἕνα συμβολικό ποσό 3.000 δρχ. Ἀξίζει κάθε ἐνίσχυση στίς παραπάνω προσπάθειες.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἡ Κοινότητα Φαλατάδου ἐνδιαφέρεται για τήν ἐκτύπωση καί κυκλοφορία ἐγχρωμης φωτογραφίας τοῦ οἰκισμού Φαλατάδου (κάρτας). Για τό σκοπό αὐτό καλεῖ καί παρακαλεῖ τούς ἐρασιτέχνες φωτογράφους Φαλαταδιανούς καί φίλους στίς διακοπές τους νά φωτογραφίσουν ὅσο πιά τέλεια μποροῦν τό χωριό μας. Μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ γενική ἄποψη καί ἡ καθαρότητα τῆς φωτογραφίας.

Παράκληση νά δοθοῦν στή Κοινότητα δύο (2) φωτογραφίες για νά γίνεϊ ἡ ἐπιλογή ἀπό καλλιτεχνική ἐπιτροπή τῆς καλύτερης φωτογραφίας.

Θά δοθεῖ ἐπαινος καί θά τυπωθεῖ στή κάρτα τό ὄνομα τοῦ δωρητή-καλλιτέχνη φωτογράφου.

Ἀπ' τή Κοινότητα Φαλατάδου

Ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ χωριοῦ μας λάβαμε τὸ παρακάτω ση-
μείωμα καὶ τὸ δημοσιεύουμε.

Ἡ μικρὴ κοινωνία τοῦ χωριοῦ μας ἔχει δεχθεῖ καὶ ἀφο-
μοιώσει στοὺς κόλπους τῆς ἀπὸ τὸ περασμένο Σεπτέμβρη δυὸ
ἐξαίρετους καὶ συμπαθέστατους νέους ἀνθρώπους, εἶναι οἱ
δάσκαλοι Γιώργος Κιάος καὶ Χρῆστος Κωνσταντινίδης, μᾶς ἤλ-
θαν ἀπὸ τῆ μακρινῆ Ἑδεσσα καὶ ἀμέσως κέρδισαν τὴν ἀγάπη
καὶ ἐκτίμηση ὅλων τῶν Φαλαταδιανῶν μετὰ τὴν εὐγένεια καὶ ἀ-
ψογη συμπεριφορά τους, ὁ πρῶτος σὺν δάσκαλος Φαλατάδου καὶ
ὁ δεύτερος τῆς χώρας πού προτιμᾷ ὅμως νὰ μένει στὸ χωριό
μας. Τὰ παιδιὰ μετὰ τὸ ἀλάνθαστο αἰσθητήριό πού ἔχουν ἔδω-
σαν ἀνεπιφύλακτα τὴν ἀγάπη τους στὸ δάσκαλό τους καὶ πῆραν
τὴ δική του.

Εἶναι ἐκδηλὰ τὰ ἀποτελέσματα μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σχο-
λεῖο αὐτῆς τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς στὴ συμπεριφορά τῶν παιδιῶν.
Σίγουρα ἡ παρουσία τους στὸ χωριό μας καὶ ἡ συναναστροφή
μαζί τους ἔχει καὶ ἔξωσχολικὰ τὴ καλὴ τῆς ἐπίδραση.

Ἐάν δὲν προσκρούαμε στὴ δική τους δικαιολογημένη καὶ
καὶ εὐλογη, ἀνέκφραστη ὅμως ἀπὸ εὐγένεια καὶ λεπτότητα, ἐ-
πιθυμία γιὰ μετάθεση στὸ τόπο τους, θὰ εὐχόμεσθα ὁλόψυχα
παντοτεινὴ τὴ παραμονὴ τους κοντὰ μας.

"2"

Ἄ σ τ υ φ υ λ ί α : Ἐκ τῆς ἀποστολῆς τοῦ χωριοῦ μας λάβαμε τὸ παρακάτω ση-
μείωμα καὶ τὸ δημοσιεύουμε.

Ἐνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα καὶ ζωτικότερα
προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι αὐτὸ τῆς
ἀστυφυλίας. Ἐχει φτάσει σὲ τέτοιο σημεῖο
πού νὰ ζητᾷ τὴν ἀμεση ἐπίλυσή του. Δὲν εἶ-
ναι πρόβλημα οὔτε μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ μόνο
τῆς ἐποχῆς μας, ἔκκενται ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα
ὅμως ἔλαβε τεράστιες διαστάσεις κατὰ τὰ τε-
λευταῖα χρόνια.

Ὅταν λέμε ἀστυφυλία ἐννοοῦμε τὴν τά-
ση τῶν ἀνθρώπων νὰ συγκεντρώνονται στὴν πρῶ-
τεύουσα ἢ στὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα. Εἶναι
ἡ ροπὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας νὰ συγ-
κεντρωθεῖ στὶς μεγάλες πόλεις.

Ἀλλὰ ἡ ἀστυφυλία σπάνια γεννιέται ἀπὸ
τοὺς ἀνθρώπους σὺν γεγονός ἀπὸ μόνο του.
Τοὺς λόγους πρέπει νὰ τοὺς ἀναζητήσουμε στὴν
ἐπίδραση ἄλλων παραγόντων, Οἰκονομικὲς δυ-
σχέρειες, καὶ προπαντὸς δυσαρέσκεια τοῦ ἀ-
γροτικοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἐγκατάλειψή του ἀ-
πὸ τοὺς κάθε μορφῆς ἀνώτερους καὶ ὑπεύθυ-
νους φορεῖς γιὰ αὐτόν.

Ἡ κατοχύρωση τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀ-
γροτικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀ-
νεπαρκῆς. Ἡ ὑπαιθρος δέχεται κατὰ περισ-
σότερο λόγο τὸ τεράστιο βᾶρος καὶ τὰ κτυ-
πήματα τέτοιων καταστάσεων, χάνει τὴν δύ-
ναμη καὶ τὰ μέσα γιὰ νὰ δημιουργήσῃ, χάνει
ἀκόμα ὅτι εἶχε δημιουργήσῃ καὶ ὁ κό-
σμος στρέφεται ἀναγκαστικὰ στὰ μεγάλα κέν-
τρα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἔστω καὶ διὰ ἑλλει-
πῶν μέσων τὴν διαβίωσιν.

Ἄλλά καί γιά τήν πολιτεία πού στιβάζει καθημερινά τούς ἐπισκέπτες της προκύπτουν καί ἐδῶ προβλήματα.

Πρῶτα-πρῶτα ἡ στέγη, τά ἤδη ὑπάρχοντα σπίτια δέν μποροῦν νά καλύψουν τίς ἀνάγκες τοῦ συνεχῶς ἀυξανόμενου πληθυσμοῦ. Ἡ δημιουργία νέων σπιτιῶν ἀπαιτεῖ πολλές δαπάνες.

Δεύτερο τά ἐργατικά χέρια πληθαίνουν καί οἱ δουλειές εἶναι λίγες, ἰδιαίτερα γιά τούς ἀνθρώπους πού ἔρχονται ἀπό τήν ἐπαρχία, πού μόνο σέ μερικούς τομεῖς μποροῦνε νά δουλέψουνε. Πολλές ἑκατοντάδες μένουν στήν ἀνεργία.

Πῶς μποροῦμε νά προλάβουμε τήν δημιουργία τῆς τάσεως αὐτῆς; Ἡ ἀπάντηση σέ μᾶς ἔρχεται σχετικά εὐκόλα. Πρέπει νά βελτιωθοῦν καί νά καλυτερέψουν οἱ ὁροι διαβίωσης τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐπαρχίας. Δημιουργία δρόμων καί ἐνίσχυση τῶν μέσων συγκοινωνίας. Ἡλεκτροφωτισμός παντοῦ. Νά σταματήσει νά εἶναι ὄνειρο γιά τούς ἀγρότες, τό ψυγεῖο, τό τηλέφωνο, ὁ κινηματογράφος. Σταθεροποίηση τοῦ τιμάριθμου μέ βάση τήν ἀγοραστική ἰκανότητα τοῦ κόσμου τῆς ὑπαίθρου. Κατοχύρωση τοῦ ἀγρότη καί τοῦ μικροκαλλιεργητή ἀπό τούς ἐμπόρους καί τούς ὀργανισμούς.

Μέσα καλλιέργειας γιά τούς παραγωγούς. Ἰκανοποιητικές τιμές ἀσφάλειας στά προϊόντα, καί νά μήν συμβαίνει ὅτι καί σήμερα ὅπου οἱ τιμές ἀσφάλειας δέν καλύπτουν οὔτε τό κόστος παραγωγῆς, καί τό σπουδαίό τερο προσπάθεια στό τομέα τοῦ πνεύματος καί τῆς μόρφωσης.

Ἰδρυση πνευματικῶν κέντρων καί Σχολῶν. Εἶναι κρῖμα νά φεύγουν ἀπό τά χωριά καί νά ἔρχονται στά μεγάλα κέντρα μόνο καί μόνο γιά τήν μόρφωση τῶν παιδιῶν τους.

Τέλος σωστή ψυχαγωγία, γιατί ἐκτός τοῦ ὅτι ἡ σημερινή εἶναι ἀνύπαρκτη, ἀλλά καί αὐτή πού θέλουμε νά λένε ὅτι γίνεται εἶναι πέρα γιά πέρα χαμηλοῦ ἐπιπέδου.

Ἄκόμα αὐτό ἀφορᾶ πιά πολύ καί τά νησιά μας. Εἶναι νά γίνουν ἀπό τό κράτος τουριστικές ἐγκαταστάσεις καί νά ἐκμεταλεύονται ἀπό τούς ντόπιους. Δῆμοι καί κοινότητες ὑπάρχουν μποροῦν κατὰ τήν γνώμη μας νά ἀναλάβουνε κάτι τέτοιο.

Γιατί δυστυχῶς καί ἐδῶ, ἀρχίζουν νά πέφτουν στά χέρια τῶν ξένων τά διάφορα ξενοδοχειακά συγκροτήματα καί πολλά ἄλλα πού ἔχουνε σχέση μέ τόν τουρισμό, αὐτό δέ θάχει σάν ἀποτέλεσμα νά χαθεῖ καί ἡ ὁμορφιά τῶν παραδοσιακῶν κτισμάτων καί ὁ τρόπος ζωῆς.

Κάνουμε μιά μικρή ἀναφορά σ' ἓνα πελῶριο θέμα, οἱ γνώσεις μας εἶναι λίγες ὅμως τό δικό μας προβληματισμό νομίζουμε ὅτι θά καταφέρουμε νά σᾶς τόν μεταφέρουμε.

Ἐμεῖς ἀπό τήν πλευρά μᾶς ἐλπίζουμε ὅτι κάποτε θά συγκινηθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι καί παράλληλα δέν μένουμε βέβαια μέ σταυρωμένα τά χέρια ἀλλά προσπαθοῦμε γιά ὅλα τά παραπάνω σέ ὅσα μποροῦμε καί μᾶς ἐπιτρέπεται, ἀπό αὐτές τίς δυνατότητες πού ἔχει ὁ σύλλογος.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΤΗΝΟ

Μετά από πολλά χρόνια παρ' όλο πού υπήρξαν άνθρωποι πού έκαναν πάρα πολλά, για τήν έπαναλλειτουργία του, αλλά δέν βρήκαν ανταπόκριση, μάθαμε ότι στις 29-4-79 έγιναν εκλογές και άρχισε πάλι νά ξαναλειτουργεί ο "Α.Ο. ΠΑΝΤΗΝΙΑΚΟΣ", πιστεύουμε πώς οι συμπατριώτες μας πού άναδειχθήκανε στό καινούργιο Δ.Σ., θάχουνε σάν στόχο και σκοπό τους, και μαζί τους όλοι οι Τηνιακοί πού πιστεύουν στήν άθληση μέ τήν καλή έννοια, τή διοργάνωση και τήν σ υ ν ε χ ή δραστηριοποίηση του σωματείου.

Ο Σύλλογος τών ΦΑΛΑΤΑΔΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ, άπ' τίς μικρές του δυνάμεις, διαθέτει τό ποσό τών 2.000 δρχ. και παράλληλα θά έγγραφεί μέλος στό παραπάνω σωματείο.

Εύχόμενος κάθε πρόοδο στό μοναδικό Α.Ο. του νησιού μας, για στέριωμα και προκοπή.

Ίδρύθηκε από τούς Μεσιανούς τής Τήνου πού ζοϋνε στήν Άθήνα, Σύλλογος μέ τήν έπωνυμία:

"ΕΚΠΟΛ. ΕΞΩΡ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΩΡΙΟΥ ΜΕΣΗΣ ΤΗΝΟΥ"

"ΤΟ.ΕΥΝΑΡΙ"

πού σκοπό του έχει τήν από κάθε πλευράς βοήθεια (ύλική και ήθικη) στό χωριό Μέση.

Ήδη πραγματοποιήθηκε μιά έκδρομή άπ' τήν προσωρινή έπιτροπή στό κεφαλάρι "Αργους, Μυκήνες, Ναύπλιο, και είχε μεγάλη έπιτυχία, συμμετείχαν επίσης μέλη και φίλοι τών συλλόγων ΦΑΛΑΤΑΔΟΥ και ΚΟΥΜΑΡΟΥ. Επίσης στις 20/5/79 έγιναν οι εκλογές και ή γενική συνέλευση του καινούργιου συλλόγου. Άπ' τίς εκλογές προκύψανε τά εξής αποτελέσματα.

Γιά τό Δ.Σ. άναδειχθήκανε οί έξής

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ - ΒΙΔΑΛΗΣ ΠΕΤΡΟΣ - ΒΙΤΟΥΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ -
ΜΥΚΟΝΙΑΤΗ ΒΟΥΛΑ ΚΑΙ ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ: Ε.ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ - Π.ΔΕΣΥΠΡΗΣ - Μ.ΠΑΝΤΑΖΗ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ:

Ι.ΚΩΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ - Α.ΜΑΡΚΟΥΪΖΟΣ - Γ.ΜΠΕΚΙΟΣ.

Εύχόμαστε κάθε πρόοδο καί στέριωμα στους έπιδιοκώμε-
νους σκοπούς.

ΒΔΟΜΑΔΑ ΑΙΓΙΟΠΕΛΑΓΙΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ 1979

Μετά άπ' τήν περσινή έπιτυχία τής έκδήλωσης πού σάν
σκοπό έχει τή διάδοση τής λαϊκής τέχνης καί παράδοσης τών
νησιών του αίγαίου, οργανώθηκε καί φέτος μέ πολλή έπιτυχία
στήν αΐθουσα Κ.Ε.Ο ΜΙΧ. ΒΟΔΑ 28. 'Απ' τήν περσινή έκδήλω-
ση έγινε φανερή ή μεγάλη άξία του λαϊκού μας πολιτισμού, ή
άνωτερότητα του άπέναντι στά διάφορα ξενόφερτα πρότυπα, καί
κυρίως ότι ο λαϊκός πολιτισμός στά νησιά μας είναι ζωντα-
νός, καί όχι μουσικικό είδος, ότι συντροφεύει κάθε έκδήλωση
στή πατρίδα μας, καί γι' αυτό άξίζει κάθε προσπάθεια πρός
τήν κατεύθυνση τής διάδοσης, καί προβολής του. Πιστεύον-
τας πώς ή έκδήλωση παρουσιάζει μεγάλο πολιτιστικό ένδιαφέ-
ρον γιά όλους τούς συμπατριώτες μας, ο σύλλογός μας, άπο-
φάσισε καί συμμετείχε ένεργά, στή διοργάνωση τών έκδηλώσε-
ων.

Σύλλογος Κοινότητας Καλλονής - Τήνου

Στίς 15 του 'Απρίλη έγινε ή έτήσια Γεν.Συνέλευση του
συλλόγου μας.

Στό πρώτο χρόνο τής ύπάρξεώς του, ο σύλλογος άντιμε-
τώπισε άρκετές δυσκολίες, αλλά ή δράση του, παρά τίς άδυ-
ναμίες πού παρουσιάστηκαν, κρίθηκε θετική.

Γιά τή χρονιά πού μάς έρχεται άποφασίστηκε ή δημι-
ουργία μιās βιβλιοθήκης στή Καλλονή. Ζητάμε τή βοήθεια ό-
λων όσων μπορούν νά βοηθήσουν μέ βιβλία ή μέ όποιοδήποτε
άλλο τρόπο.

Μέ άφορμή τό φετεινό γιορτασμό του διεθνούς έτους του
παιδιού, έχουμε προγραμματίσει, γιά τό καλοκαίρι, τριήμερο
έκδηλώσεων στή Καλλονή άφιερωμένων στό παιδί. Δέν έχει
καθοριστεί όμως ακόμα ούτε ο χρόνος ούτε ή μορφή τών έκδη-
λώσεων. 'Επειδή καί άλλοι σύλλογοι προγραμματίζουν γιά τή
Τήνο έκδηλώσεις γιά τό παιδί καλό θά ήταν νά βλέπαμε τρό-
πους συνεργασίας γιά τή μεγαλύτερη έπιτυχία τών έκδηλώσε-
ων.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΦΑΛΑΤΑΔΟ ΜΑΣ

Σέ συνάντηση πού είχε ὁ σύλλογός μας, μέ τόν πρόεδρο τῆς κοινότητας, μέ τόν πηγαισμό μας, ἐκεῖ τό πάσχα, ἀνταλλάξαμε σκέψεις καί γνώμες σχετικά μέ τά προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας.

1) Οἱ δουλειές στό πνευματικό κέντρο ἔχουν προχωρήσει σέ ἱκανοποιητικό βαθμό, ἀλλά χρειάζεται νά γίνη καί ἀπό μέρους τῶν Φαλαταδιανῶν τῆς Ἀθήνας μιά προσπάθεια, γιά τήν ἀποπεράτωσή του, γιά νά γίνη ἕνας πνευματικός πόλος ἔλξης κυρίως τῆς νεολαίας τοῦ χωριοῦ μας.

2) Ἡ ἀσφαλτόστρωση τοῦ δρόμου (Πεντόστρατο - Φαλατάδος), ἀπ' ὅτι εἶδαμε βρίσκεται στό τελικό στάδιο (ἤδη ἔχουν κουβαληθῆ χαλίκια κατά μήκος τοῦ δρόμου) καί ὅπως ὑποσχέθηκαν οἱ ἀρμόδιοι στήν κοινότητα, θά τελειώση ἐντός τοῦ τρέχοντος διμήνου.

3) Σχετικά μέ τήν ὕδρευση ρωτήσαμε τόν πρόεδρο τῆς κοινότητας, πῶς θά ἀντιμετωπισθῆ τό πρόβλημα, τοῦ νεροῦ τό καλοκαίρι, μᾶς ἐνημέρωσε πῶς ἔχουν γίνει οἱ ἐξῆς ἐνέργειες γιά τή βελτίωση τοῦ προβλήματος. Π ρ ὼ τ ο : ὁ καθλικάρος συνδέθηκε ἀπ' εὐθείας μέ τή δεξαμενή τοῦ χωριοῦ, καί δέν θά παίρνη ἀπ' τίς σωλῆνες πού περνάγανε ἀπ' ἐκεῖ.

Δ ε ὑ τ ε ρ ο : ὅτι θά παρῆ ἕνα μικρό μηχανήμα, ἕνας προωθητήρας νεροῦ, θά τοποθετηθῆ στή δεξαμενή τῆς λειβαδερεῆς, γιά τήν εὐκολότερη ροή τοῦ νεροῦ πρὸς τό χωριό, καί ὅτι τό πηγάδι τῆς λειβαδερεῆς πού ἀνοίχθηκε πέρυσι ἔχει πολύ νερό. Ἐπίσης ἡ κοινότητα περιμένει τήν Δ.Ε.Η γιά νά ἐγκρίνη τήν τοποθέτηση κοντά στό πηγάδι, κολώνας, μέ σκοπό ἡ ἀντληση τοῦ νεροῦ νά γίνεται μέ ρεῦμα.

Στό σημεῖο αὐτό ἐνώνουμε καί μεῖς τή φωνή μας, γιά τή γρήγορη διευθέτηση ἀπ' τή Δ.Ε.Η, αὐτοῦ τοῦ προβλήματος.

Παράλληλα πιστεύουμε πῶς ἡ κοινότητα θά καταβάλλη, κάθε δυνατή προσπάθεια, γιά νά ἔχουν οἱ ΦΑΛΑΤΑΔΙΑΝΟΙ, ἀφοῦ καί κείνοι βοηθήσουν μέ κάθε τρόπο, γιά ἕνα λιγότερο ἀγχώδες καλοκαίρι ἀπό πλευρᾶς ὕδρευσης.

Ὁ σέ σύλλογός μας ὅπως πάντα στέκεται συμπαραστάτης, μέ τίς μικρές του δυνάμεις, σέ κάθε πρόβλημα τοῦ χωριοῦ, εἶναι καί πάλι διατεθειμένος νά κάνη κάθε τι πού θά τοῦ ζητηθῆ.